

Todistaja

Syyskuu / September 2004 No.8. Volume 79

\$ 2.50 (GST INCL.)
2,25 EUROA

Aulis Lappalainen

ONTARIO SYKSYN VÄRILOISTOA PHOTO ERKKI AHONEN

Sanan Suurjuhlalat "Soossa"

Huipputason konferenssi

Uusi esimies Paavo Korpela

"Soon" konferenssia muistellaan vielä pitkään todellisuudessa Sanan Suurjuhlina. Pohjois-Amerikan suomalaiset seurakunnat ovat saaneet viime vuosina monia lahjakkaita puhujia pastoreikseen. Julistettu sana vaikutti puhdistavasti ja virvoittavasti juhlaikseensa sydämissä. Juhlilla toteutui psalminkohta "Autuas se kansa, joka tuntee juhlaikseensa". Kansa tosiaan tunsi juhlaikseensa! Sault Ste Marien pieni seurakunta selviytyi järjestelytehtävistä kiittävästi. Voidaan hyvällä syyllä sanoa, että koko seurakunnan väki puuhasi kuin muurahaiskolonia pesänsä rakentamisessa.

Konferenssi pidettiin tilavassa englanninkielisten omistamassa Peoples Pentecostal-kirkossa. Suuri temppele täyttyi kuulijoista sunnuntai juhlaikseksessä. Arki-iltoina sali oli runsaasti puolillaan.

Alkajaisjuhla

Sault Ste Marien Suomalainen Helluntaikirkko oli suurin piirtein täynnä, kun "Soon" lauluryhmä, "Varapyörä" viritti ilmoille: "Hyvä on, että sydän on puhdas". Juhlien isäntä Jaakko Romu vakuutti, että Herra antaa makeat ja suolaiset juhlat! Yhteislaulun "He saapuvat juhlimaan" johti Kalervo Leed.

JATKUU SIVULLA 6

Todistaja

Minkä nuorena oppii, sen vanhana taitaa

Sault Ste Marien Sanan Suurjuhlien hengellinen anti oli huippuluokkaa. Puhujat olivat valmistautuneet tehtävänsä ja julistivat voitelussa Sanaa. Haittapuolena voisi mainita, että kokoukset venyivät tulkkauksen vuoksi. Kokousten pitkittymistä ei kuitenkaan voi panna tulkkien tiliin, sillä he suoriutuivat tehtävistään kiitettävällä tavalla.

“Soon” seurakunta onnistui järjestelytehtävissään. Siihen tosin tarvittiin koko seurakunnan panos. Tuollaisen juhlan järjestäminen ei ole mikään pikkuasia. Kiitos “soolaisille” hyvistä juhlista. He palvelivat juhkakansaa hymyssä suin ja kaikki tunsivat olevansa tervetulleita Sault Ste Marieen.

Huonot uutiset valloittavat päivälehdet. Ehkä juuri siksi hyvät uutiset tuntuvat tosi hyviltä. Vancouverilainen päivälehti (Vancouver Sun) julkaisi etusivullaan tosi hyvän uutisen. Se kertoi 20-vuotiaasta kiinalaisesta nuorukaisesta, joka melkein hukkui viime tammikuussa uima-altaaseen Victoriassa. Lääkärit tekivät minkä voivat, mutta nuoren miehen kooma vain syveni. Paikallisesta kiinalaisesta helluntaiseurakunnasta tuli pastori rukoilemaan. Myös englanninkielisestä helluntaiseurakunnasta tuli ystäviä rukoilemaan. Ja niin kävi, että Li Peng parani. Lääkäri totesi, että nuorukaisen ruumiin lämpö, verenpaine ja sydämenlyönnit heikkenivät ennenkuin ryhmä ventovieraita kävi hänen puolestaan rukoilemassa. Li Peng kastettiin hiljattain ja uskoo, että Jeesus pelasti hänen henkensä. Tällaisia uutisia tarvittaisiin enemmän lehtien etusivuille.

Tunsin saarnamiehen, joka halusi opettaa pienelle pojalleen ensimmäiseksi sanaksi “Jeesus”. Hän teki paljon työtä asian eteen ja odotti joka päivä, että opetus kantaisi hedelmää. Ja kuinkas kävi! Eräänä päivänä auto hurautti kodin ohi. Silloin poika innostui, osoitti sormellaan ohikulkevaa ajovälinettä ja laukaisi: “Auto!”

Lapset oppivat kirosanat ja muut hullutukset ihan opettamatta, mutta Isä meidän rukouksen opetteleminen ottaa aikaa. Mistä tämä johtuu? Tuskin mistään muusta kuin ihmisen luontaisesta taipumuksesta. Voikukka ei tarvitse kasvaakseen kuin rakosen asfaltissa, mutta tilli ja lehtisalaatti vaativat kunnon kasvualustan, jatkuvan kastelun ja huolenpidon.

Synti ja pahat asiat tarttuvat helposti nousevaan polveen. Ei tarvitse muokata eikä kylvää. Sensijaan kaikkien hyveiden oppiminen ja omaksuminen vaatii sitkeätä työtä. Kaikesta huolimatta kannattaa kylvää Jumalan Sanaa. Mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää. Jos kylvämme rauhaa, rakkautta ja ennenkaikkea evankeliumin hyvää sanomaa, niin ajan tullen saamme iloiten niittää. Omakohtaisesti voin sanoa, että lapsena opin Raamatun kirjat (sisällysluettelon) ulkoa. Niitten oppimista painotettiin varhaisnuortenkokouk-sissa. Olin silloin alle kymmenvuotias. Osaan ne vieläkin - minkä nuorena oppii, sen vanhana taitaa! Siitä on ollut minulle tavattoman suuri hyöty. Tämä rohkaiskoon kaikkia pyhäkoulunopettajia ja kerhonohjaajia taas tänä syksynä jatkamaan kallisarvoista työtään.

ERKKI AHONEN

Vahva turva myrskyssä

En ymmärrä kovinkaan paljon säätieteestä. Yleensä luotan siihen, mitä asiantuntijat sanovat. On mielenkiintoista seurata nykyajan säätiedotussysteemin toimintaa. Säätieteilijöillä on kaikki alan keksinnöt tietokoneineen käytettävissään. Heillä on jokseenkin tarkat tiedot säitten vaihteluista ja osaavat tiedottaa esim. hirmumyrskyistä alueen ihmisille etukäteen. Näin ollen voidaan varustautua myrskyn varalta.

Nytkin syksy tuo tullessaan syysmyrskyt. Kesä ei vielä ehtinyt vaihtua syksyyn, kun elokuun puolivälissä hurrikaani Charley pyyhkäisi halki Floridan ja jätti jälkeensä kuoleman ja hirvittävän tuhon. Uutislähetykset kertoivat tuosta jättiläismäisestä pyöremyrskystä hyvissä ajoin etukäteen. Vaikka ihmiset varautuivatkin sen varalle, niin silti se yllätti rajuu-dellaan. Tuhansia joutui kodittomaksi, ja aineelliset tappiot nousivat reilusti yli 10 biljoonan (suom. miljardin) dollariin. Kuolonuhrien tarkkaa lukua (18.8. mennessä 14) ei vielä tätä kirjoitettaessa ollut tiedossa.

Korkeapaine

Vuosia sitten seurasin hirmumyrskyn kulkua Atlannilla. Huomasin, kuinka korkeapaine esti sen tulon Uuden Englannin alueelle. Länsituuli ja korkeapaine ajoivat myrskyn merelle. Hirmumyrsky aiheutti vain korkeita laineita itärannikolla ja rantahietikon eroosiota eri rannikkoalueilla.

On olemassa eräs “korkeapaine”, joka on erittäin tehokas kaikenlaisten myrskyjen uhatessa. Tämä “korkeapaine” on Jumala. Voi, kunpa kaikki ihmiset ymmärtäisivät, kuinka hyvä Jumala todella on. Kuinka halukas hän on auttamaan hädässä olevaa ihmistä!

Psalmista kirjoittaa: “Kuoleman paulat piirittivät minut, tuonelan ahdistukset kohtasivat minua; minä jouduin hätään ja murheeseen. Mutta minä huusin avukseni Herran nimeä: ‘Oi Herra, pelasta minun sieluni!’ Herra on armollinen ja vanhurskas, meidän Jumalamme on laupias. Herra varjelee yksinkertaiset; minä olin viheliäinen, mutta hän auttoi minua.

Palaja, sieluni, takaisin lepoosi, sillä Herra on tehnyt sinulle hyvin.” Ps. 116:3-7.

Toinen esimerkki opetuslasten elämästä Jeesuksen seurassa: “Ja hän astui venheeseen, ja hänen opetuslapsensa seurasivat häntä. Ja katso, järvellä nousi kova myrsky, niin että venhe peittyi aaltoihin; mutta hän nukkui. Niin he menivät ja herättivät hänet sanoen: ‘Herra, auta, me hukumme’. Hän sanoi heille: ‘Te vähäuskoiset, miksi olette pelkureita?’ Silloin hän nousi ja nuhteli tuulta ja järveä, ja tuli aivan tyven.” Matt. 8:23-26.

Turvapaikka

Säätiedotukset antavat meille ennakkoilmoitukset, jotta voisimme suunnitella mitä tehdä, jos hirmumyrsky uhkaa. Samoin Jumala on Sanassaan antanut meille ennakkoilmoituksen maailman tulevasta kohtalosta, ja kuinka meidän tulee toimia sitä myrskyä odotellessa. Myös henkilökohtaisella tasolla Sana ohjaa meitä turvapaikkaan. Tämä turvapaikka on itse taivaan Jumala. Tie hänen luokseen on avattu meille Jeesuksen Kristuksen uhriveren kautta. Jokainen ihminen voi avuksensa huutaa Herran nimeä ja voi pelastua Jumalan suuresta armosta.

Meidän tulee muistaa, että elämä on lyhyt. Myrskyt tulevat koettelemaan jokaista. Oletko sinä löytänyt jo turvapaikan? On olemassa turvapaikka, joka kestää kuoleman pauhuissakin. Tämä turvapaikka on Jeesus Kristus. Hänelle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Hänen edessään täytyy kuoleman myrskyjenkin taipua. Hän on ylösnousemus ja elämä. Hän tahtoo olla sinunkin Herrasi. Hän rakastaa sinua. Hän on vahva turva myrskyssä. Käy hänen luokseen.

LIISA LIEDES

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.
A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher MISSION PRESS SOCIETY
1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: todista@smartt.com
todistaja@telus.net

Toimittaja/Editor Erkki Ahonen
Layout Keijo Sakara
Oikoluku Oiva Iskanius
Takasivun toimitus Sylvia Rukkila
Aluetoimittajia Eljas Rossi, Rudolph Hyvärinen

Toimituskunta Erkki Ahonen, Liisa Liedes, Osmo Pieniniemi, Ulla Saari, Aimo Selin, Uno Vesanen, Mika Yrjölä

Yhdyshenkilö Suomessa
Annikki Siren,
Uusi Porvoontie 693-2, 01120
Vesterskog
PUH 09-877-9114

Ilmoitushinnat: \$10.00 palstatuuma. Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00. kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

Kanadassa ja USA:ssa:

Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

Kanadassa: \$24.00. (sis.GST)
Kanadasta Yhdysvaltoihin \$30.00
Tilaus Kanadasta muihin maihin \$34.00

USA:sta: US \$24.00.
Tilaus USA:sta muihin maihin US \$28.00

Suomesta: Pankkilaitoksista tilisiirtona Sampoon nimellä Totuuden Todistaja (koko nimi), tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 28 euroa.

Muista maista:

CAD \$34.00 , US \$28.00 tai 28.00 euroa.

OSOITTEITA

Lähetys sihteeri

Erkki Inkiläinen
119 Bergeron Crt. PO Box 5006 pms. South
Porcupine ON P0N 1K0
(705) 235-5418 FAX (705) 235-2655
E MAIL: inki@ntl.sympatico.ca

Lähetyskassa USA Timo ja Eeva Nirkkonen 4205 57th Ave. South C Lake Worth FL 33463 USA

\$2.50 (GST INCL.) 2,25 euroa
Publications Mail Agreement No.40028608

GST No. R 121903561
Publications Mail Registration No. 09505

“We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP), toward our mailing costs.”

Champion

tapella ja räyhätä piti. Maine kiiri alueen joka kulmaan. Minne tahansa hän meni, hän herätti pakokauhua. Kaikki pelkäsivät häntä, nuoret, vanhat, lapset ja jopa virkavalta. Toivoton tapaus, sanottiin.

Juuri Hengellä täyttynyt ja uuden seurakunnan perustanut pastori Obedi ei kuitenkaan häntä pelännyt, vaan sitkeästi

pyysi häntä mukaan kokouksiin. Jostain syystä Obedi sai myös olla räyhääjältä rauhassa. Henki, joka pastori Obedia hallitsi, oli voimallisempi. Eräänä päivänä Champion tuli kokoukseen. Penkistä löytyi hyvin tilaa. Pastori Obedi saarnasi voitelussa ja kokouksen aikana hän rukoili koko ajan, että Pyhä Henki ottaisi tuon juopporentun kiinni. Muuta toivoa ei ollut. Jumalan voima lankesi Championin ylle, ja saarnattu sana sattui. Ennenkuin kokous oli loppunut Champion halusi antaa elämänsä Jeesukselle. Uusi luomus Kristuksessa syntyi siinä hetkessä, täydellisesti. Pyhä Henki cheytti kerralla tuon armottoman tappelupukarin.

Kansa laulaa innokkaasti Jumalan muuttavasta voimasta ja hänen uskollisuudestaan. Laulu tempaa kaikki mukaansa; osa ei malta jäädä paikoilleen, vaan ponnahtaa ylös mukanaan tuomalta kivenmurikalta tai banaanin lehdeltä ja alkaa tanssia rytmikkään laulun tahdissa. Istumme kirkossa, jossa sininen taivas kaareutuu korkealla muodostaen temppelin katon. Sitä kehystävät kirkkaanvihreät banaanipuun lehdet. Jokunen pääskynen singahtaa sinen läpi. Seuraan yleisöä, erityisesti seurakunnan pastoria, jonka kasvoilta ja olemuksesta säteilee rauha ja aito ilo. Champion on hänen nimensä. Edellisenä päivänä kuulin hänen elämäntarinansa, joka sävähdetti. En voi mitenkään sovittaa tuota vieressäni olevaa kahdeksan lapsen isää ja todellista paimenhahmoa siihen kertomukseen, jonka eilen kuulin. Hän on todellinen Jumalan ihme!

Champion tuli uskoon vuonna 1981. Sitä ennen hän niitti mainetta nimensä veroisena miehenä. Champion! Miksi isä antoi hänelle tuon nimen, sitä ei tiedetä, mutta jo nuoruudesta asti hänestä kehittyi todellinen tappelupukari. Koko eteläinen Busokelon maakunta pelkäsi häntä. Viina maistui hänelle ja jokainen vastaantulija oli kuin haaste hänen kantamalleen nimelle. Kyselemättä hän kävi huutaen jokaisen kimppuun, ja jos ei ohikulkija osannut paeta, syntyi tappelunnujakka. Sama se, oliko Champion tappelussa antajan vai saajan asemassa, mutta

Champion oli juoppo ja tappelupukari, alueen kauhu. Nyt hän saarnaa evankeliumia.

Champion on kahdeksan lapsen isä, itse rauhan symboli. Koko perhe on mukana seurakunnan toiminnassa, ja seurakuntalaiset rakastavat pastoriaan.

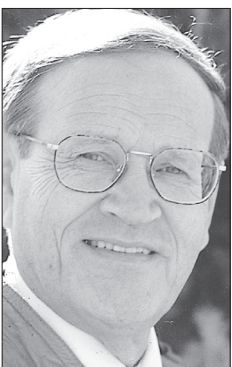
Champion taistelee nyt toisella areenalla ja voittoja tulee!

sen rakkaudesta. Pastori Obedi sanoikin hänestä tulleen seurakunnalle ”elävän mainosmiehen”. Monet tulivat karsomaan kirkkoon, mitä siellä oikein tapahtuukaan, kun Championkin oli siellä täysin muuttunut. Paljon ihmisiä tuli uskoon. Championille syttyi halu kokotoimiseen evankeliumin työhön. Viisaasti pastori Obedi koulutti häntä ja antoi vastuuta eri tehtävissä. Voimat kasvoivat yhdessä uuden maineen kanssa. Parin vuoden päästä hän avasi oman sisarseurakunnan läheisellä kylällä.

Tänään tuo suuren perheen isä on itse rauhan symboli. Koko perhe on mukana seurakunnan toiminnassa ja seurakuntalaiset rakastavat pastoriaan. Champion ”mestari”, ei haasta enää ihmisiä nyrkkikopuun, ei, vaan haaste on nyt toinen, paljon suurempi: Jokaisen kohdalla on voitettava sielun vihollisen sitova valta. Jokaisen on voitettava osakseen todellinen palkinto, iankaikkinen elämä Jeesuksessa! Siinä kehässä Champion nyt taistelee ja voittoja tulee.

SAM TUOKKOLA

Erikki Ahonen

Lähemmäksi lähimmäistä

Yksin maailmassa

Kenellepä ei tulisi edes joskus yhteentörmäystä kanssamatkaajan kanssa. Se on mahdollista, kun eletään ihmisten maailmassa. Joskus saattaa jonkun sanomiset hämmitä niin, että toivoisi olevansa yksin maailmassa. Ja silloin, kun oikein suututtaa, olisikin ehkä

hyvä ajatella juuri tuota seikkaa; miltähän tuntuisi olla yksin maailmassa? Sitä on oikeastaan aika vaikea kuvitella, koska kukaan, Aadamia lukuunottamatta, ei ole joutunut tällaiseen tilanteeseen. Ja Aadamin olotila oli kovin toisenlainen kuin meidän. Mutta otetaanpa mielikuvitus avuksi.

Jos olisit yksin, niin kaikki maailman rikkaudet olisivat sinun. Ajattele, kaikki sheikkien miljoonat, terästehtaiden, kaivoksien ja tietokonegurujen biljoonat olisivat sinun. Onasiksen laivat, huvilat ja saaret olisivat käytössäsi. Ja kuvittele, sinun ei tarvitsisi tuskailia automaksujen kanssa. Voisit ottaa mielesi mukaan mersuja tai bemareita ja polttoainettaikin riittäisi. Ei edes tarvitsisi pelätä ympäristön saastumista. Yhden ihmisen saasteet kyllä mahtuisivat maailmaan. Hotellihuonetta voisi vaihtaa vaikka joka yö, ja kaikki maailman kirjastot olisivat käytössäsi. Eikä tarvitsisi elää napapiirillä. Lumityöt voisi hyvin

jättää seuraavan kesän auringolle. Metsämiehelle avautuisi mahdollisuus riistamaat ja kalamiehen ei tarvitsisi olla kateellinen toisten saaliista.

Jos tämä yksineläjä olisi nainen, niin voi mitkä ulapat: tavarat, talot, kaikki aarteineen, korut ja kullat, timantit ja rubiinit, ametistit ja safiirit, minkit ja chinchillat, singerit ja kenwoodit, silkit ja brokadit, channelvitokset ja alfredsungit. Voisit harjoittaa mieliurheilua ”shopinkia” vaikka joka päivä. Ja rahasta ei olisi puutetta. Eikä tarvitsisi olla kenellekään tilivelvollinen. Ajattele!

Ja sittenkin kaiken keskellä tulisi varmaan ikävä. Elämä ei sittenkään olisi elämisen arvoista. Miten sitä voisi yksin elää? Kullan ja hopean keskellä turhautuisi. Mitä se minkkiturkkikaan hyödyttäisi, kun ei olisi ketään, jolle sitä näyttäisi. Loppujen lopuksi siinä varmaan kävisi niin, että kyllästyisi omaan itseensäkin.

Että jos on tullut erimielisyyksiä lähimmäisen kanssa, niin onhan edes ollut joku jonka kanssa olet voinut vaihtaa mielipiteitä. Kyllä se sentään on hyvä, että maailmassa on muitakin kuin minä.

Eräs mies piti puhetta tunnetun henkilön syntymäpäivillä. Hänen mielestään ihmiselämän päätarkoitus on saavuttaa lämmin suhde lähimmäiseen. Kaunista ja ylevää ajattelua! Juuri niin sen pitäisikin ollakin ihmisten maailmassa. Sanakin sanoo: ”Rakasta lähimmäistä niinkuin itseäsi!” Se ei ole helppoa pyhimyksillekään saati sitten tavalliselle kuolevaiselle. Äitini joutui nelisenkymmentä vuotta sitten vastakkain tämän tosiasian kanssa Thaimaassa. Lähetysseurakunta olivat vannottaneet häntä, ettei saa antaa mitään kerjäläisille, sillä muutoin heitä on paikalla kohta kokonainen lauma.

Toiset seurueen jäsenet menivät johonkin kauppaan ostoksille, ja äitini jäi istumaan puiston penkille. Thailainen kerjäläisnainen ojensi anovasti käteensä. Äitini hellä sydän oli sulaa tuon näyn edessä, mutta kieltä oli kieltä. Kun kerjäläisnainen näki, ettei valkoinen anna mitään, hän veti merkivää mätää jalkojensa avohaavoista kämmeniinsä ja pyyhki sen äitini paljaisiin sääriin. Samalla hän katsoi hyvin ilkeästi Suomesta tullutta kielitaidotonta naista. Ei aina ole helppoa rakastaa!

Mutta Sana sanoo myös: ”Rakasta Herraa sinun Jumalaasi kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi ja kaikesta mielestäsi...”

Emme aina kykene rakastamaan emme edes sietämään lähimmäistämme, mutta Jumala, joka on kaiken hyvän antaja, auttaa myös tässä heikkoudessamme. Ainoastaan Jumalan avulla voimme saada lähimmäiseemme niin lämpimät suhteet, ettei meidän tarvitse elää yksin maailmassa.

ERIKKI AHONEN

Elämää eläkeiässä

Forssassa helmikuun puolivälissä pidetyssä naisfoorumissa kuultiin myös eläkeläisiä koskevista asioista, joista turkulaiset Annikki ja Matti Salo pitivät antoisan luennon. Allaoleva kirjoitus on lainattu Evankelista-lehdestä.

Naisfoorumin eläkeläiskanavalla käsiteltiin asioita, joihin meidän on elämäнкаaremmen loppupäässä varauduttava ja etsittiin lähteitä, joista löydämme avun, kun elämäнкаari alkaa taipua iltaa kohden. Käsiteltävät aiheet olivat: yhteiskunnan muuttuminen, Jumalan sanan vastaus muutoksiin, elämäнкаari ja yksilön muuttuminen, uskovan vanhuus, eläkeikäisen tehtävät ja päämäärätietoisuus.

Annikki ja Matti Salo työstivät aihetta kiinnostavalla tavalla intensiivisenä parityönä. Matti painotti tieteellistä ja Annikki raamatullista näkökulmaa, ja kuulijoille avautui näkymä, jossa tiede ja Raamattu kulkivat käsi kädessä, rinnakkain. Matti Salo on tehnyt elämäntyönsä lääketieteen parissa ja jäänyt pari vuotta sitten eläkkeelle TYKS:n Anestesiologian ja tehohoidon yksikön ylilääkärin virasta ja jättänyt samalla professorin toimen Turun yliopistossa. Tieteen maailmasta on heitetty mielenkiintoisia haasteita eläkevuosia varten, mutta tässäkin elämänvaiheessa Matti haluaa odottaa nöyrällä mielellä Jumalan johdatusta askelaskelalta.

Täsmällisen johdatuksen etsiminen on ollut tunnusomaista hänen elämässään ja urakehityksessään, joka on vienyt hänet vaikuttajaksi ja tekijäksi monille merkittävälle foorumeille. "Tahdon rohkaista nuorempia toimimaan työuralla vastaan tulevilla ristiriitatilanteissa vakaumuksensa mukaisesti. Siinä saattaa joutua kohtaamaan menetyksiä, mutta ne tulevat korvaantumaan moninkertaisina siunauksina", sanoo Matti Salo omien kokemustensa antamalla varmuudella.

Annikki Salo kävi ylioppilaaksi tultuaan Paimion Raamattuopiston, oli kesän koe-evankelistana ja opiskeli sen jälkeen sairaanhoitajaksi. Kuitenkin Jumalan toimeksi-anto avioituttua oli: "Opettele palvelemaan minua kotona". Hän on tehnyt rikkaan elämäntyön monitaitoisena vaimona ja perheenäitinä nelilapsisessa perheessä ja ollut miehelleen myös tukijana ja esirukoilijana. Kodin ulkopuolella Annikki tunnetaan syvällisenä sielunhoitajana eivätkä puhujanpaikatkaan ole hänelle vieraita.

Vuosikymmenien aikana hioutunut yhteistyö oli eläkeläiskanavan osanottajien nähtävissä ja koettavissa vaikuttavalla tavalla.

Muutokset yhteiskunnassa

Yhteiskunnallinen kehitys on viimeisen sadan vuoden aikana ollut varjopuolistaan huolimatta pääosin hyvä: lapsikuolleisuus on laskenut, elinolosuhteet ovat parantuneet, sosiaaliturvaa ja terveydenhuoltoa on kehitetty ja on luotu yhtäläiset kouluttautumismahdollisuudet. Kuitenkin viimeaikainen maallistumiskehitys kaikkine seurausmieliseen huolestuttaa. Myös perherakenteet ovat muuttuneet ja kiinteät perhe- ja sukuyhteydet ovat löystyneet. Kotien ilmapiiriä leimaa kiire, TV- ja muut ajanvietevalineet. Ydinperheet hajoavat avioerojen vuoksi, uusperheitä muodostuu, ja lasten tunne-elämä kärsii. Vaikutukset näkyvät myös edeltävässä sukupolvessa. Ei ole aina helppoa tietää, kuka on kenenkin mummi tai vaari. Yhteiskunnalla ei ole tarjottavansa vanhusten lisääntyvään yksinäisyyteen juuri muuta lievitystä kuin mielialalääkkeet.

Tulevaisuus ei myöskään näytä lupaan parempaa maailmassa, joka on irrottautunut Jumalan

käsästä. Itsekkyyys ja armottomuus, oman edun tavoittelu ja kristillisten arvojen polkeminen johtavat turmiin. Tämän todistaa mm. Israelin kansan historia Vanhassa testamentissa. Kuuliaisuus Jumalalle toi siunauksen, luopumus toi kirouksen. Meidän aikakaudellammekin on monia uhkakuvia: lisääntyvä työttömyys, vapautuva alkoholi ja huumeet, infektiosairaudet kuten hiv, sars ja

Annikki ja Matti Salo

lintuinfluenssa. Esimerkiksi hiv:iin odotettavissa olevia maailmanlaajuisia seurauksia ei osata vielä täysin arvioida. Myös terrorismi, katastrofit ja sodat ovat aikamme uhkia, kuvaili Matti Salo.

Jumalan vastaus ihmiskunnan ongelmiin on Jeesus Kristus. Monet aikamme ongelmat ovat seurausta siitä, että ihmiset ovat hylänneet Jumalan ja hänen sanansa. Jumalan sanan vastaus muutoksiin on: Älkää mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa... tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä (Room 12:2), harrastakaa rukoillen sen kaupungin parasta missä asutte (Jer 29-7), vaikuttakaa vanhurskaasti yhteiskunnassa (1 Tim 2:1-4), kuuliaisuuden siunaus kun kieltäydymme syömästä "kuninkaan pöydästä" ja palvelemasta vierasta jumalaa (Dan 1:8-9, 15, 17, 20) ja erottautuminen pakanallisista menoista. (4 Moos 23:9). Jumalan sana on ehtymätön lähde, tulemme siitä kylläiseksi, emmekä tarvitse syödä "kuninkaan pöydän ruokaa". Jumala antaa meille kuten Danielillekin sisäistä kauneutta ja viisautta ja Hänen sanansa pyhittää meidät, vakuutti Annikki.

Kolmas Mooseksen kirja on maailman ensimmäinen terveysoppi, ehkäisevän lääketieteen edelläkävijä, ja Danielin kirjassa kerrotaan ensimmäisestä vertailevasta lääketieteellisestä tutkimuksesta, ravinnon vaikutuksesta ihmisen hyvinvointiin. Matti ei malta olla mainitsematta Raamatun tieteelliskäytännöllistä luonnetta. Raamattu korostaa yksilön omaa vastuuta hyvinvoinnistaan, joka

muodostuu hengen, sielun ja ruumiin vuorovaikutuksesta.

Vanheneminen

Vanheneminen on luonnollinen prosessi, normaali osa elämää ja tapahtuu yksilöllisesti. Sairaudet, väärät elintavat ja huonot elinolot saattavat nopeuttaa sitä. Aktiivinen toimeliaisuuden kausi kestää usein 75-80 ikävuoteen saakka, jolloin alkaa esiintyä enemmän toimintarajoituksia, sairauksia, luopumista, selviytymisvaikeuksia ja riippuvuutta. Vanheneminen ei ole sairaus, mutta siihen liittyy sairastavuutta, elintoimintojen muutoksia ja haavoittuvuuden lisääntymistä. Sairaudet ovat osa ihmistä ja ne on hyväksyttävä elämään. Sairaudet syntyvät ympäristön ja perimän vaikutuksesta, omista valinnoista ja tuntemattomista syistä. Paljon voidaan parantaa, lievittää ja auttaa elämään sairauksien kanssa, mutta meillä on kuitenkin vain tietty elinaika.

Saarnaajan luvussa 12 kuvataan runollisen kauniisti kehon ja aistien haurastumista. Elämäntehtävämme hopealankana, kultamaljana ja vesiastian särkyä ja loppuu. Henkemme palajaa Jumalan tykö, jonka sen on antanutkin, täydensi Annikki.

Elämämme pituuteen vaikuttavat mm. perimä, elämänasenteemme, fyysinen ja sosiaalinen ympäristö, sairauksien ehkäisy ja hoitaminen sekä elämäntapatekijät kuten ravinto ja liikunta, tupakka, alkoholi ja huumeet.

Ikä heikentää työmuistin tehoa, mutta tiedot, taidot ja kokemus karttavat silti edelleen. Älykkyyks voi kehittyä vanhanakin, mutta käyttämättömyys heikentää sitä. On hyvä muistaa, että elämän ongelmat eivät ole älykkyystestitehtäviä, niistä voi selviytyä. Viisaus on kykyä ratkaista arkipäivän ongelmia ja pitkä elämäkokemus on siinä apuna.

Päämäärätietoisuus

Voimme varautua vanhenemiseen ulkonaisesti huolehtimalla liikunnasta ja fyysisestä kunnosta. Raamattu korostaakin ruumiinkunnan merkitystä monella tavoin. On myös muistettava riittävän levon merkitys, ja stressin hallintaan tulee kiinnittää huomiota. Ihmistä ei stressaa niinkään asiat ja tapahtumat, vaan se kuinka hän reagoi niihin. Syyllisyys saattaa johtaa jopa fyysiseen sairauteen kuten Psalmissa 32 on kuvattu. Elävä usko, rukous, Raamatun lukeminen ja seurakuntayhteys ovat korvaamattomia voiman lähteitä myös vanhenevan ihmisen elämässä.

Raamatusta on paljon esimerkkejä siitä miten Jumala on käyttänyt vanhoja ihmisiä. Eläkkeelle jäävän kannattaa etsiä Jumalan johdatusta, sillä hänelle voi olla varattuna moninaisia tehtäviä. Joka tapauksessa hän on esirukoilija, lähimmäinen, esimerkki, opastaja ja rohkaisija seuraavalle sukupolvelle, vaikka toisaalta on opittava myös luopumaan ja antamaan vastuu nuoremmille. Terveys ja pitkä ikä ovat Jumalan siunauksia. Ihmisarvo ei ole kiinni iästä eikä terveydentilasta, vaan se säilyy loppuun saakka Jumalan luomisteon perusteella. Jumala ei hylkää meitä vanhaksi ja sairaaksi tultuamme. Meidän ei tarvitse lannistua vaikka ulkonainen ihmisemme menehtyykin, niin sisäinen kuitenkin päivä päivältä uudistuu ja päämääränä on ikuinen elämä Jumalan luona.

Mikä on tiivistettynä tärkein eläkeläiskanavan viesti? "Luottakaa Jumalaan," sanoi Annikki. "Ja totelkaa Jumalan sanaa," lisäsi Matti.

TEKSTI: RITVA LAJUNEN

KUVA: EILA HEIRAMA

Perinteinen joulehti ilmestyy lokakuussa

Joulusanoma

- kysy seurakuntasi kirjanmyyntipisteestä
 - joululahja ystävälle
- Joulusanomasta enemmän lokakuun numerossa.

On Todistajan tilausten aika
Tilaathan Todistajan 2005

- hyvää luettavaa
- linkki yli maitten ja merien
- Todistaja odottaa tilaustasi, ystäväsi odottaa Todistajaa. Tilaushankintakilpailusta kerromme lokakuun Todistajassa.

Joulutervehdys
Todistajassa

- Kahden palstan ilmoitus \$20
 - Nimi yhteisen otsikon alla \$10
- Joulutervehdysten tulee olla toimituksessa 08.11.2004 mennessä.

“Sentähden sanotaan: ‘Heräjä sinä, joka nukut, ja nouse kuolleista, niin Kristus sinua valaisee.’” Ef. 5:14

Tämä raamatunkohta kehottaa heräämään. Toisille herääminen on helppoa, mutta joillekin se on vaikeaa. Joskus vanhempien on vaikea saada lapsia heräämään aamulla. Usein nukkuja anelee armoa: Anna minun nukkua, vielä viisi minuuttia! Sama toistuu monta kertaa - anna vähän aikaa vielä! Kenelläkään ei ole tarkoitus nukkua jatkuvasti. Kaikki haluavat herätä, mutta ei vielä, vähän myöhemmin!

Herätyskello soimaan vai seinään?

Nuoruudessani minulla oli hyvä ystävä. Olin kerran hänen luonaan yöstä. Illalla hän valitti, ettei kenties heräisikään aamulla töihin. Kysyin: “Eikö sinulla ole herätyskelloa?” Sain kieltävän vastauksen. “Mutta sinullahan oli herätyskello ennen! Missä se nyt on?” Hän vastasi: “Se on rikki.” Kysyin: “Eikö sitä voi korjat?” Ystäväni pyöritti päätään ja sanoi: “Ei sitä voi korjata.” Jatkoin itsepäisesti kyselyä. “Mitä sille sitten tapahtui?” Tähän kysymykseen ystäväni vähän nolon näköisenä vastasi: “Kun se soi eilen aamulla, niin heitin sen seinään!”

Jos herätyskello tuntisi pelkoa, niin tokko se uskaltaisi edes soida. Ihmisen unesta herättäminen on vaarallista. Hän voi olla silloin syystä tai toisesta vihainen.

Herättäjän kohtalo

Tämä alussa mainittu raamatunkohta puhuu hengellisestä heräämisestä ja kuolleista nousemisesta. Jos ihminen ei ole hengellisesti herännyt, hän on kuollessa tilassa. Evankeliumi ei ole vielä voinut häntä herättää, valaista ja uudestisyntyttää elävään iankaikkisen elämän toivoon.

Hengellisesti herääminen on joskus vaikeaa. Kaikki haluavat päästä sisälle iankaikkiseen elämään, mutta heräämisaika ei tunnu koskaan sopivalta. Aina on sellainen tunne, että ei ihan vielä! Sellainen henkilö, joka uskaltaa mennä herättelemään nukkujaa, saattaa saada kovan vastaanoton. Herättäjä saa ainakin varautua siihen. Syntisten herättäjät ovat historian aikana usein saaneet hengellään maksaa herättämisyrityksensä. Eräässä tilastossa on tästä tyly luku. Joka tunti maailmassa kuolee 18 henkeä marttyyrina uskonsa tähden. Jos uskavaiset olisivat hiljaa, yrittämättä herätellä ihmisiä synnin unesta, he saisivat todennäköisesti pitää henkensä.

Sellainen ihminen, joka herää ja kokee pelastuksen, uudestisyntymän ihmeen, on onnellinen ihminen ja tuntee kiitollisuutta herättäjänsä kohtaa. Hän iloitsee siitä, että

joku välitti hänestä ja uskalsi tulla kertomaan pelastuksen tiestä.

Kaikki heräävät

Joitakin hengellisiä tilaisuuksia kutsutaan herätyskokouksiksi. Tällaisiin tilaisuuksiin yritämme saada parhaat laulajat, jotka laulavat Jeesuksen voitosta ristillä, pelastuksen tiestä ja taivaasta. Tällaisissa tilaisuuksissa myös kristityt kertovat omakohtaisesti, miten he ovat heränneet kuolleesta tilasta elävään, ja millaista on elää uskossa. En ole vielä kenenkään kuullut valittavan uskovaisen elämää surkeaksi. Omalla kohdallani voin sanoa yli 40 vuoden kokemuksen perusteella, että tänä aikana olen katunut vain niitä vuosia, jotka menivät hukkaan ennen uskoontuloa.

Herätyskello

Raamatun mukaan kaikki ihmiset kerran heräävät. Nekin heräävät, jotka sanovat, että heillä ei ole mitään tekemistä hengellisten asioiden kanssa. Eräänä päivänä he seisovat tekemässä tiliä Jumalan tuomioistuimen edessä. Raamattu sanoo: “...kaikkien polvien pitää Jeesuksen nimeen notkistuman, sekä niitten, jotka taivaissa ovat, että niitten, jotka maan päällä ovat, ja niitten, jotka maan alla ovat, ja jokaisen kielen pitää tunnustaman Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra.” Fil. 2:10-11.

Millaisen herätyksen valitset

Me saamme valita, millaisen herätyksen haluamme. Haluammeko herätä silloin, kun kuulemme kauniita hengellisiä lauluja, vai haluammeko Jumalan puuttuvan elämämme kulkuun ja herättävän jollakin tavalla. Tuomioistuimen edessä herääminen ei varmasti miellytä ketään, sillä silloin se on liian myöhäistä.

Herätysosanoman edessä voi monesta kuulijasta tuntua pahalta, mutta uskoontulon jälkeen jokainen kiittelee Herraa herättäjästään. Uskoontulon jälkeen on vaellettava heränneessä tilassa. Ei ole varaa nukahtaa. Raamattu kehottaa: “Katsokaa siis tarkoin, kuinka vaellatte, ei niin kuin tyhmät vaan niinkuin viisaat.” Ef. 5:15

Uskovaisetkin tarvitsevat joskus herätysosanomaa. Saat-
taa tulla uuvuttavia aikoja. Ei jaksetakaan tarkasti valvoa mitä tehdään, mitä puhutaan tai minne katsotaan! Raamatussa on kohta, jossa sanotaan: “Jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne.” Jos joku herättelee sinua, niin älä paaduta sydäntäsi äläkä siirrä tuonemmaksi heräämistä.

Nykyisin on tarjolla sellaisia herätyskelloja, joissa on nk. nukkutelunappi. Ts. ensimmäisen herätyksen jälkeen kellon saa hiljaiseksi määrättyä nappia painamalla. Sen jälkeen saamme nukkua vielä muutaman minuutin, kunnes kello soi uudelleen. Mutta jos et lähde liikkeelle, niin vastuu on sinun eikä kellon. Se ei enää herätä.

Raamattu sanoo, että Jumala puhuu ihmiselle tavalla tai toisella, mutta sitä vain ei huomata. Jos joku on yrittänyt saada sinua

hereille suruttoman unesta, oletko tullut ajatelleeksi, että herättäjä onkin Jumala, joka käyttää toista ihmistä herätyskellona. Jumalan tarkoitus on pelastaa sinut. Ellet halua herätä ensimmäiseen Jumalan puheeseen, hän voi kutsua sinua vielä uudelleen, mutta ensimmäinen kutsu voi myös olla viimeinen. Viimeisen kutsun jälkeen joudut valtaistuimen tykö, missä jokaisen polven on notkistuttava ja jokaisen kielen tunnustettava Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus on Herra.

Raamatun puhe heräämisestä on tarkoitettu kaikille ihmisille, ei vain sellaisille, joita kiinnostavat hengelliset asiat. Jumalan Sanan mukaan ihmiset jaetaan kahteen ryhmään: pelastettuihin ja pelastumattomiin. Meidän osamme on tutkia, kumpaan ryhmään kuulumme. Uskoontullut ihminen voi auttaa toista ihmistä kertomalla, kuinka uskoontulo tapahtuu, mutta hän ei voi tehdä ratkaisua toisen puolesta. Ratkaisun teko kuuluu jokaiselle henkilökohtaisesti. Tämä päivä on ratkaisun päivä. Jeesus odottaa sinua. Käänny hänen puoleensa ja anna pelastaa itsesi.

AULIS LAPPALAINEN

“Rauhan minä jätän teille, minun rauhani minä annan teille. En minä anna teille niinkuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönk peljätkö.” Joh. 14:27

Joku aika sitten kuulumme sekä puhelimesta että televisiosta varoituksen huonosta säästä. Eikä se ollut turha varoitus. Se, mitä luvattiin, tapahtui. Tuuli ja myrskyysi ja satoi kuin saavista kaataen. Kuitenkin täällä kotona oli rauhallista. Ei tuo myrsky sanottavammin meitä häirinyt. Olimmehan suojassa, jonne myrsky ei yltänyt ja yönkin saimme levätä kaikessa rauhassa, poissa myrskyn kourista, poissa tuivertavasta tuulesta. Kuulumme kyllä tuulen raivon ja sateen kohinan, mutta olimme kiitollisia, että olimme

turvassa. Muualla oli tuhoa. Teitä rikkoutui ja jossain tuli tulviakin, mutta meidän pakopaikkamme kesti. Kotoinen rauha ympäröi meitä.

Tämä ulkonainen rauha ja turvallisuus on äärettömän tärkeää, mutta jos sisimmässämme myrskyä, on se aivan toista kuin puita katkova myrskytuuli ulkona.

Joillakin ovat nuo sydämessä riehuvat myrskyt käyneet niin hurjiksi, että elämä on loppunut oman käden kautta. Joillekin taas tuo sisällä myllertävä myrsky saattaa olla niin salassa, että siitä tietää vain asianomainen itse. Kasvot hymyilevät ja naurunremakkakin joskus tulee, mutta sisimmässä ei ole iloa, ei rauhaa eikä lepoa. Ei käy kateeksi tuol-

laisen ihmisen osa. Kuitenkin, kiitos Jumalalle siitä, ettei tuon tilanteen tarvitse kestää ikuisesti. On olemassa ratkaisu.

Tuossa aluksi mainitsemassani raamatunpaikassa Jeesus sanoi: “Rauhan minä jätän teille, minun rauhani minä annan teille.” Maininta Jeesuksen rauhasta tuo mieleeni erään tapahtuman Raamatusta. Markuksen evankeliumin neljännessä luvussa kerrotaan, kuinka Jeesus oli opetuslapsineen matkalla yli järven ja oli jo ilta. Usein illan tultua Gennesaretin järvellä saattaa yllättäen nousta kova myrsky ja niin nytkin tuona iltana. Tuuli kovin ja se nostatti aallot niin korkeiksi, että ne syöksyivät yli laitojen venheeseen, niin että venhe täyttyi.

Tuossa tilanteessa minä ainakin olisin hurjasti pelännyt. Ja pelko näytti vallanneen opetuslapsetkin. Kuitenkin mukana oli eräs, jota ei pelko ahdistanut. Kaiken myllerryksen keskellä hän nukkui peräkeulassa. Aivan kahdehdittava rauha ja lepo, vaikka

vaara oli suuri, ja myrsky jatkoi raivoamistaan! Opetuslapset menivät hänen luokseen ja sanoivat: “Etkö välitä siitä, että me hukumme.” Ja herättyään hän nuhteli tuulta ja sanoi järvelle: ‘Vaikene, ole hiljaa.’ Niin tuuli asettui ja tuli aivan tyven.”

“Minun rauhani minä annan teille.” Se rauha kestää myrskyisäkin. “Vallitkoon teidän sydämissänne Kristuksen rauha.” Kol. 3:15.

Paavali kertoo Jumalan rauhasta, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi.” Fil 4:7. “Hän on meidän rauhamme.” Ef. 2:14. Roomalaiskirjeessä häntä kutsutaan rauhan Jumalaksi. Room. 15:33. Jeesus toivoo, että meillä hänessä olisi rauha. “Maailmassa teillä on ahdistus, mutta olkaa turvallisella mielellä, minä olen voittanut maailman.” Joh 16:33.

Pietari piti puheen Korneliuksen kodissa ja sanoi: “Nyt minä totisesti käsitan, ettei Jumala katso henkilöön, vaan että jokaisessa

kansassa se, joka häntä pelkää ja tekee vanhurskautta, on hänelle otollinen. Sen sanan, jonka hän lähetti Israelin lapsille, julistaen evankeliumia rauhasta Jeesuksessa Kristuksessa, joka on kaikkien Herra.” Apt 10:34-36.

“Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia” - eli ilosanomaa rauhasta, jonka vain Jeesus voi antaa. Tuo rauha, jonka Jeesukselta saamme, on kuin köli laivassa. Se tasoittaa aluksen kulun ja pitää sen pystyssä myrskynkin keskellä.

Minä haluan omistaa tuon rauhan joka päivä aina elämäni loppuun asti. Ja tuota rauhaa tarjotaan meille jokaiselle lahjana Jeesuksen ansion tähden. Elämämme ei ole elämisen arvoista ilman sisäistä, syvää rauhaa.

Rauhan Jumala olkoon sinun purressasi syysmyrskyjenkin keskellä.

Tätä toivoen ja sinua siunaten!

SAARA ROSSI

Rauha ja lepo

Milla Happonen toi tervehdyksen Ugandasta. "Ugandassa keräämme sadeveden talteen. Jos emme tekisi näin, meillä ei olisi vettä. Ugandan presidentti puheessaan sanoi: Itsestäsi riippuu, kuinka paljon saat vettä. Ei kannata kerätä pieneen astiaan. Suureen astiaan saat paljon vettä. Näin on myös näillä juhlilla. Kerätään siunaukset suureen astiaan." Milla soitti puheensa jälkeen huilulla laulun "Yksin en kulje, en hetkeäkään."

Irja ja Olli Pyykkö lauloivat duettona laulut: "Veri takaa voiton" ja "Elämää uutta".

Liisa Liedes puhui valloittavalla tavallaan Kristuksen rakkaudesta meitä kohtaan ja kehotti kansaa pysymään Kristuksessa ja yhdessä. Liisa Liedeksen puhetta seurasi Raimo ja Mirja Silegrenin haitarin ja kitaran säestyksellä laulettu duetto "Olin pisara mi merten syliin". Raimo Silegren kertoi Udoran mökkikylän tilaisuuksista ja kehotti

Herralta. Ei pidä tuoda vierasta tulsta alttarille. Vieras tuli on polttanut monta seurakuntaa. Jumalan tuli tulee taivaasta.

Paavo Korpelan raamattutunti

Pastori Korpela käsitteli tunnillaan Johanneksen evankeliumin kymmenennen luvun jaetta 10. "Varas ei ole tullut muuta kuin varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkylläisyys."

Varas on tullut. Minä olen tullut. Jeesus antaa iankaikkisen elämän. Elämä on Pojassa. Jeesus tekee eläväksi. Yltäkylläinen elämä alkaa jo täällä ajassa. Jos joku on Kristuksessa, hän on uusi luomus. Jeesus tulee takaisin kuninkaana ja on eläväksi tekevä kuolevaiset ruumiimme.

Varas tahtoo tuhota sen yltäkylläisen elämän, jonka Jeesus on antanut meille. Varas tahtoo varastaa sen suhteen, joka sinulla on Jeesuksen kanssa. Älä anna varkaan tehdä tätä. Älä hyväksy mitään ajatusta, joka on vastoin Jumalan Sanaa, koska näitten

ajatusten juuret ovat valheen ruhtinaassa. Elämme Jeesuksen kanssa tässä ja nyt tätä aikaa varten ja iankaikkisuudessa.

Iltajuhla

Tilaisuuden johti Kaarlo Suomela. Yhteislaulun ja kuorolaulujen jälkeen Mikko Tervo lausui kokouksen alkusanat Jaak. 4:15 johdolla. Tervo korosti voimakkaasti sitä, että meidän tulisi kulkea Jumalan tahdossa.

Susan Tervo kertoi kahden ja puolen vuoden Suomessa olostaan. Hän tapasi siellä monia mielenkiintoisia ihmisiä. Hänen suomen kielen taitonsa parani. Lapset oppivat suomea. Puheensa lopuksi Susan siteerasi Raamattua: "Hän palkitsee ne, jotka häntä etsivät."

Susan Tervon puheen jälkeen Anna-Liisa Koskinen "Soon" Luterilaisesta kirkosta esitti seurakunnan ja pastori Raija Perttulan tervehdyksen.

Beverly Laakso lauloi vaikuttavasti, kuinka "suuri Ju-

Susan Tervo

Huipputasen konferenssi

Jatkoa sivulta 1

Juhlien isäntäpari, Jaakko ja Sirkka-Liisa Romu, myhäilee tyytyväisyyttään onnistuneesta konferenssista.

Mikko Tervon raamattutunti

Pastori Tervo aloitti tuntinsa mukavalla jutulla. Mies meni kuorsauksensa johdosta lääkäriin. Lääkäri kysyi: "Häiritseekö kuorsauksesi vaimoasi?" "Vaimoaniko?" hämmästeli mies. "Sehän häiritsee koko seurakuntaa!"

Tervon puhe käsitteli Aabrahamin Egyptin matkaa. Egypti kuvaa maailmaa. Tottelemattomuus vie aina alaspäin. Aabrahamin tottelemattomuuden seurauksena hän menetti joksikin aikaa vaimonsa Saaran faraolle. Myös Loot oppi huonoja tapoja Egyptissä. Kun mukaudumme maailmaan, se vaikuttaa lähimmäisiimme.

Miten Abraham korjasi asian? Hän lähti takaisin siihen paikkaan, johon hän oli rakentanut alttarin Herralle. Altari on antautumisen paikka. Alttarin rakentaminen on ensimmäinen askel uudistukseen. Mikko Tervo kehotti kuulijoitaan rakentamaan alttarin. Tuli tulee

Raamatun sanoilla: "Mutta toivon Jumala täyttäköön teidät kaikella ilolla ja rauhalla".

"Soon" miestrio esitti soinnukkaasti pari laulua, jonka jälkeen Hannu-Heikki Hyppönen lauloi ja laulatti kansaa. Hyppönen, joka nykyisin toimii Lake Worthin seurakunnan toisena pastorina, saarnasi sanasta yhtäkkiä. Jumala voi yllättää omansa yhtäkkiä. Jeesuksen ylösnousemisen yhteydessä Jumala yllätti yhtäkkiä ja opetuslasten toivottomuus vaihtui iloon. Helluntaipäivänä tuli humaus taivaasta yhtäkkiä. Maaherra Pilatus tuomitsi Jeesuksen, mutta kerran osat vaihtuvat. Pilatus seisoo Jeesuksen edessä. Avajaisjuhla päättyi alttarihetkeen.

Perjantai

Rukoushetken alussa aktioryhmä lauloi muutamia lauluja, joihin myös yleisö sai osallistua. Pentti Virtasen aiheena on Jeremian 29 luvusta kohta, jossa sanotaan: "Minä annan tulevaisuuden ja toivon". Pentti rohkaisi kansaa ja oli sitä mieltä, että Herra antaa siirtolaistyöhönkin tulevaisuuden ja toivon. Herra antaa uuden voitelun ja uuden tehtävän.

Perjantain raamattutunnit

Pastori Marko Selkomaa jakoi psalmin 51 kolmeen osaan. Jakeissa 1-8 ilmenee parannuksen teko. Jakeissa 9-14 on parannuksen tehneen ihmisen rukous. Jakeissa 15-19 on parannuksen tehneen ihmisen kiitos ja Jumalalle kelpaava uhri.

Beverly Laakso toimi uskollisena säestäjänä.

Milla Happonen soitti huilusoolon.

Hanurit soivat taitajien käsissä. Vasemmalta: Arvo Huopalainen, Helvi Huopalainen. Raimo Silegren, Kalervo Leed, Torsti Käppi ja Eljas Rossi.

mala minulla on”, ja Hannu-Heikki Hyppönen lauloi vauhdikkaasti oman laulunsa ”Lähetä minut saareen”.

Timo Puustelli tulkkina Hannu Happonen kertoi veljensä uskoontulosta ja saarnasi voimakkaasti. Me panemme itsellemme tavoitteita. Joskus onnistumme niiden saavuttamisessa, usein emme. Kun Jumala panee tavoitteen, hän onnistuu. Synti rikkoi Jumalan kuvan. Kun vain annamme hänelle mahdollisuuden, hän korjaa kuvansa. Hän käyttää erilaisia työkaluja kuvansa korjaamisessa. Puustellilla oli mukanaan vasara, saha ja mitta. Näiden havaintovälineiden avulla hän kuvasi Jumalan työskentelyä. Jumala käyttää lähimmäisiä, olosuhteita ja jopa kiusauksia korjatakseen kuvansa.

Iltajuhla päättyi rukouspalveluun. Kymmenet ihmiset tulivat alttarille Herran korjattavaksi.

Lauantai

Hannu-Heikki Hyppönen kitaransa kanssa ja Raimo Silegren haitareineen lauloivat ja laulattivat rukoushetken reippaaseen alkuun. Laulujen jälkeen Raimo Silegren puhui Jumalan kansan suuresta toivosta, joka on kuin ankkuri ja ulottuu esiripun toiselle puolelle saakka. ”Meidän toivomme ei pääty kuolemaan. Saamme olla rohkealla mielellä. Jopa Aakorin (onnettomuus) laakso avautuu toivon oveksi!” (Hoos. 2:15).

Ehtoolliskokous

Jälleen tänä vuonna ehtoolliskokous pidettiin järjestelyvaikeuksien vuoksi lauantaina. Tilaisuuden johti Rudolph Hyvärinen. Hän sanoi myös alkusanat. Yhteislaulun ja kuorolaulun jälkeen edesmenneen Rudolph Worlinin poika Allan Worlin puhui lyhyesti ehtoollisen merkityksestä: ”Kohotan tänään leivän ja maljan. Meidän tulee miettiä, mitä tämä merkitsee. Jos menetämme ehtoollisen merkityksen, menetämme kaiken. Isäni Rudolph Worlin sanoi minulle ennen kuolemaansa kyynelsilmin. - Ilman Jeesuksen verta meillä ei ole toivoa! Isä ei usein itkenyt. Kaksi viimeistä kertaa näin hänen itkevän, kun oli puhe Jeesuksen verestä.”

Tilaisuudessa siunattiin uudet työntekijät (Hannu-Heikki ja Anne Hyppönen, Kaarlo ja Maija Suomela sekä Mikko ja Susan Tervo) veljesyhteyteen. He kaikki olivat ennenkin olleet työssä Pohjois-Amerikan suomalaisella kentällä. Tällä kertaa seurakunnissamme on useita pastoreita, joilla on englanninkieliset vaimot, jotka osaavat myös suomea.

Erkki Ahonen kertoi, että veljeskokous yksimielisesti valitsi uudeksi esimieheksi Paavo Korpelan. Neuvoa-antavat veljet siunasivat Paavo ja Marja-Leena

Korpelan tehtävänsä.

Ehtoollissaarnan piti Vancouverin Kotikirkon pastori Teuvo Valkama. Hänen tekstinään oli Matt. 12:1-9. Valkama totesi, että Ihmisen Poika on sapaatin Herra ja hän on temppeliä suurempi. Pelastussanomaa ei saa hukuttaa rituaaleihin. Meidän temppelimme on Jeesus Kristus. Tässä temppelissä sairaat paranevat. Herra tahtoo palauttaa kansalleen ilon.

Raha vie helposti ilon. Jeesus käski

kavahtamaan ahneutta. Meidän tulisi ajatella, millainen tili meillä on taivaan pankissa. Jeesus kehottaa meitä antamaan omastamme Jumalan valtakuntaan.

Erkki Ahonen ja Paavo Korpela (englanniksi) lukivat ehtoollisen asetussanat siunasivat leivän ja viinin.

Lähetyskokous

Lähetys sihteeri Erkki Inkiläinen johti ja aloitti lähetyskokouksen. Beverly Laakso lauloi ja Hannu Happonen näytti kuvia Afrikasta. Walter Eerola toi ly-

Oikealla: Mauri Haapaneva hoiti uskollisesti kirjapöytä.

Alla: Marko Selkoma, Mikko Tervo ja Mika Yrjölä.

Työntekijäkokous

Uusi esimies

Kokouksen puheenjohtajana toimi Erkki Ahonen ja sihteerinä Paavo Korpela. Heti työjärjestyksen hyväksymisen jälkeen oli esillä esimiehen valinta. Pöytäkirjan toinen pykälä ilmaisee asian näin: ”Koska Erkki Ahonen ilmoitti tahtonsa luopua Veljespiirin puheenjohtajan asemasta, niin puheenjohtajaksi (Superintendent of the Finnish Branch of the PAOC) ehdotettiin ja valittiin Paavo Korpela ja sihteeriksi (Secretary of the Finnish Branch of the PAOC) Mikko Tervo. Varapuheenjohtajaksi (Assistant Superintendent) ehdotettiin ja valittiin Aimo Selin.”

Todistaja

Todistaja-lehden tiimoilta tulee muutoksia vuoden kuluttua. Lehti jatkaa palkatun työvoiman avulla toimintaansa vuoden 2005 loppuun. Sen jälkeen sitä alkaa toimittaa Kaarlo Suomelan kokoama vapaaehtoisryhmä. Mission Press Societyn (yhdistys, joka kustantaa Todistajan) hallituksen kokoonpano muuttuu kesällä 2005 Thunder Bayn konferenssissa. Tähän asti hallitus on valittu Vancouverista, lehden toimituksen paikkakunnalta. Kokous päätti, että ensi kesänä hallituksen jäsenet valitaan eri seurakunnista, kunkin seurakunnan ehdotuksen mukaan.

Neuvoa-antavat veljet

Neuvoa-antaviksi veljiksi (Presbyters) ehdotettiin ja valittiin veljespiirin puheenjohtaja, varapuheenjohtaja, sihteeri, lähetys sihteeri, Erkki Ahonen, Pentti Happonen, Leevi Myyrä ja Ismo Nakkila.

Talvipäivät ja Sanan Suurjuhlat

Ensi talvena juhliitaan Lake Worthissa, Floridassa 24.-27.2.2005, ja Sanan Suurjuhlat pidetään Thunder Bayssa 28.-31.7.2005. Myös Nuortenpäivät ovat Thunder Bayssa.

Työntekijäkokouksen keskustelut käytiin rakentavassa ja hyvässä hengessä, ja kokous sujautti loppuun ennätysajassa.

Timo Puustelli

Allan Worlin

Hannu-Heikki Hyppönen

Teuvo Valkama

Hannu Happonen

Jatkuu sivulla 10

Mitä kuuluu

Leevi ja Vuokko Haikoselle

Leevi ja Vuokko Haikonen tekivät kesällä 2004 lyhyen vierailun Kanadaan. Heillä on täällä kolme lasta ja seitsemän lastenlasta. Haikosten matka suuntautui lähinnä Torontoon ja Vancouveriin.

Leevi Haikonen tuli vuonna 1973 Toronton Saalem-seurakunnan pastoriksi. Hänen toimiaikansa kesti kymmenen vuotta. Siihen aikaan koettiin Toronton Saalemissa voimakasta nousun aikaa. Ihmisiä tuli uskoon, heidät kastettiin ja liitettiin seurakuntaan. Myös uusia uskovaista siirtolaisperheitä muutti Torontoon. Kanadan aika on Haikosille mieluisaa muisteltavaa: "Kaikissa Kanadan seurakunnissa elettiin voimakasta aikaa. Konferenssit olivat väkirkkaita, suuria hengellisiä juhlia. Siirtolaisjoukko oli kuin suuri perhe. Kokousten jälkeen jäätin vielä pitkiksi ajoiksi juttelemaan ja vaihtamaan kuulumisia. Se oli todella merkittävää aikaa." Vuonna 1983 Haikosten matka suuntautui Vammalaan, sitten Göteborgiin ja Nurmijärvelle. Nyt on eläkevuosia kertynyt mittariin jo pitkälti toistakymmentä.

Juuri näinä aikoina tulee kuluneeksi 60 vuotta siitä, kun Leevi Haikonen luovutti elämänsä Jeesukselle ja alkoi taivastien matkansa. Viime vuosi oli Haikosille merkkipäivä monessakin mielessä. Vuonna 2003 tuli

kuluneeksi 50 vuotta Vuokon ja Leevin häistä, jotka pidettiin Imatralla. Muutama päivä häitten jälkeen nuori-pari suuntasi ensimmäiseen "virkapaikkaansa" Kälviälle. Kälviä, joka oli yksi Suomen vanhimpia ja vakaimpia seurakuntia, sai pastorikseen 22-vuotiaan Leevin. Se oli Leevin ensimmäinen pastorinpaikka. Hillin Väinö (vanhimmistonveli) sai hyvän koulutettavan. Kälviällä mennä hurautti yli kymmenen vuotta. Sitteen matka suuntautui Hyvinkäälle, Lappeenrantaan ja Torontoon.

Nyt Leevi nauttii täysin siemauksin eläkeläisen päivästä. Melkein neljäkymmentä vuotta seitsemässä seurakunnassa kulutti saarnamiestä niin, että pari vuotta sitten piti tehdä sydämen ohitusleikkaus. Se auttoi niin, että nyt voidaan taas matkojakin tehdä ja saarnaila silloin tällöin eri seurakunnissa. "En tietenkään jaksa enää rehtiä niin kuin joskus nuorena, mutta ikääni nähden olen taas hyvässä kunnossa."

Suomen hengellisestä kentästä Leevi mainitsee: "Siellä tarvittaisiin nyt kokeneita saarnamiehiä. Monet seurakunnat ovat ilman vakituista työntekijää. Kenttä on avoin, ja esimerkiksi entisessä palveluspaikassani Hyvinkäällä olen henkilökohtaisesti saanut kokea rakkaudesta ja avoimuutta suurenmoisella tavalla. Tulee sellainen tunne, että eläkeläistekin vielä tarvitaan. Varjopuolena on mainittava virtaukset, joita on tuotu Suomeen eri puolilta maailmaa, myös Pohjois-Amerikasta. Ne ovat tuoneet sekaannusta seurakuntiin."

Vuokko Haikonen

"Läksimme tapaamaan rakkaitamme ja ystäviämme,

kun saimme edulliset matkat", iloitsee Vuokko. "Emme edes ehtineet etukäteen ilmoitella esim. Vancouverin seurakuntaan tulostamme, kun niin viime hetkellä matka järjestyi."

Vuokko muistelee hyvällä kiireisellä, vastuunalaisella vuosia eri seurakunnissa: "En päivääkään vaihtaisi pois. Taakse jääneet vuodet ovat olleet todella antoisia. En

nytkään ole joutanut ihan toimeettomana olemaan. Olen ihan viime kevääseen saakka ollut päivän viikossa seurakuntamme kirpputorilla. Tällä kirpputorityöllä olemme maksaneet rukoushuonettamme. Jos ei nuorempia löydy paikalleni! - saa nähdä joudunko palaamaan?"

Wuokko on löytänyt eläkeläisen iloksi taiteen. Hän harrastaa posliinimaalausta ja myös maalaa öljyväreillä. "Annan töitäni lahjaksi lapsille ja ystäville. Olen myös seurakunnan joulumyyjäisiin lahjoittanut töitäni.

Kaikki olisi muuten hyvin, jos vain lasten ja lastenlasten luo olisi lyhyempi matka," huokaisee Vuokko. "Onneksi yksi poika asuu Suomessa, mutta hänenkin tyttärensä asuu Yhdysvalloissa! Mutta se on sitäkin suurempaa juhlaa, kun tulee tänne ja tapaa rakkaat vuosien jälkeen. Ilonaihe on myös se, että jälkipolvella on myös halu seurata ukin ja mummin Jumalaa. Tunnen kiitollisuutta Jumalaa kohtaan siitä, että hän on antanut mielenkiintoisen elämän ja saan pitää tuota Leeviäkin vielä. Tälläkään matkalla ei ole sydän oireillut. Ei ole tarvinnut Vancouverin kesän kuumuudessa edes nitroja ottaa."

EOA

Kolmas luku Ilmestyskirjassa päättyy sanoihin: "Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo! Neljäs luku alkaa sanoilla: "Ja katso, taivaassa oli ovi avoinna!" Pyhä Henki puhui apostoli Johannekselle Patmos-saarella, ja hän näki taivaallisia näkyjä. Johanneksella oli korvat kuulla Hengen puhetta, ja hänen silmänsä eivät olleet sokeat. Hän kuuli ja hän näki. Hän kirjoitti kuulemansa ja näkemänsä, ja se on nyt talletettuna meitäkin ihan jokaista varten Jumalan Sanassa. Se, mitä tässä haluan teille sanoa, ei ole suorana-

Ja minä näin avoimen oven

sesti Ilmestyskirjan lopunaikaa koskeviin asioihin sidottua, mutta uskon sen olevan sen Hengen mukaista, joka Johannekselle puhui. Jos milloin niin nyt Pyhä Henki puhuu seurakuntien keskellä Jumalan Sanan kautta. Onko meillä korvat kuulla? Näemmekö sydämemme silmillä sen, mitä Johannes näki?

Johannes näki **avoimen** oven ja tämä avoinna ollut ovi oli taivaassa. On valtavan ihana asia, että **ovi** on taivaassa ja että se on vielä **auki**. Mikä tai kuka on tämä avoinna oleva ovi? Jeesus vastaa: "Minä olen **ovi**!" (Joh.10:9) Ovi oli taivaassa, koska se oli ja on ainoa olemassa oleva ovi taivaaseen. Jeesus on taivaan ovi! Taivaaseen ei ole muuta ovea. **Vain tämä yksi ainoa ovi!** Kuuletko mitä Jeesus sanoo sinulle juuri nyt: "Minä olen lammasten ovi. Kaikki, jotka ovat tulleet ennen minua, ovat varkaita ja ryöväreitä!" (Joh.10:7-8) Ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu, jossa on pelastus, kuin tämä yksi ainoa nimi: Jeesus! (Apt.4:10-12) Tunnetko sinä tätä **nimeä**? Onko se jo tullut sinulle oveksi Jumalan taivaaseen?

Johannes näki, että tämä ovi oli avoinna. Avoimesta ovesta voi mennä sisälle. Johannes kävi sisälle tästä ovesta. Hän

näki Jumalan taivaat, koska hän astui avoimesta ovesta sisäpuolelle. Miten on sinun laitasi? Jumala on osoittanut sinulle, että ovi on avoinna, mutta oletko käynyt siitä sisälle? Tästä ovesta sisälle astuminen ei ole ihan sama asia kuin astua sisälle jonkun kirkon ovesta. On paljon ihmisiä, jotka ovat astuneet sisälle kirkon ovista, mutta eivät taivaan ovesta. Ensin tulee astua sisään avoinna olevasta taivaan ovesta ja vasta sen jälkeen tulee vastaan kirkon ja seurakunnan ovi. Jos sinä et ole vastaanottanut Jeesusta omana Vapahtajanasi, olet vielä taivaan oven ulkopuolella vaikka olisitkin jonkun kirkon oven sisäpuolella. Vain se ihminen, joka on astunut Jeesus ovesta sisälle on uudestisyntynyt ihminen ja vain sellainen ihminen pelastuu, sanoo Jeesus. On sinänsä hyvä ja tärkeäkin asia, että käyt Jumalan Sanan kuulossa missä ikinä sitä saarnataankin, mutta Jeesus ovesta sisälle astumisen pitää tapahtua ilman viivyttelyä. Nyt näet avoimen oven, mutta huomista Raamattu ei anna sinulle mitään varmuutta. Jeesus on ovi taivaaseen ja Hän kutsuu sinua tänään. Nyt on otollinen aika ja pelastuksen päivä!(II Kor.6:2)

Johanneksen kokemukset Patmos-saarella sisältyivät hänen elämänsä loppupuolelle. Tiedämme, että hän oli jo nuoruudes-

saan tehnyt tämän elämänsä tärkeimmän ratkaisun ja valinnan. Johanneksen evankeliumi on todistuksena siitä, mitä elämä Jeesuksen seurassa taivastiellä oli saanut aikaan hänen kohdallaan.

Johannes tiesi mitä merkitsee käydä sisälle ja käydä ulos Jeesus-ovesta ja löytää vihreät laitumet ja virvoittavat lähteet. Hän eli yltäkylläistä elämää Taivaan valtakunnan sisäpuolella, vaikka tekikin matkaa vielä tässä murheiden maassa. Jeesus oli hänelle Hyvä Paimen, joka antoi henkensä lammasten edestä. Avoinna ollut ovi ei ollut hänelle vain kuolemanhetkellä tosi. Se oli totta myös arjen keskellä, kun sydän sykki vielä kiivaasti, ja veri kiersi terveessä ruumiissa. Avoin ovi merkitsi hänelle mahdollisuutta ja mahdollisuuksia myös tässä ajassa. Se johti tielle, joka johti totuuteen ja sisäelämään. (Joh.14:6) Hän kävi sisälle seurakuntaan uskovien yhteyteen ja ulos maailmaan pakanain keskuuteen tästä avoimesta ovesta joka päivä ja löysi laitumen. Miten on sinun kohdallasi? Onko arkinen elämäsi tällaisella tiellä kulkemista? Onko totuus saanut tehdä sinut vapaaksi? Elätkö yltäkylläisyydessäsi rikasta elämää joka päivä? Tunnetko hänet, johon uskot? Näetkö **avoimen oven taivaassa**?

JAAKKO ROMU

Elämän koskien kuohuissa

Saskatchewanin pääjoet Assiniboine ja Churchill laskevat Hudson Bayhin. "Kisiskatchewan" tarkoittaa, että joki juoksee nopeasti halki suuren alueen. Ja suuri se onkin - 651.950 neliökilometriä.

Saskatchewan on rikas järvistään. Sadasta tuhannesta järvestä voi valita, missä uida tai kalastaa. Tunnetuimmat järvet Waskesiu, Kenosee, Good Spirit Lake ovat luonnonpuistojen läheisyydessä. Quill Lake on tärkeä rantalintujen pesimispaikka. Myös Turtle-järvi on erikoinen kuten Buffalo-järvin Qu'Appelle laakson jatkona. Purjehtija tai meloja voi tehdä pitkänkin matkan alueen vesillä. Esim. Diefenbakerilla, kahdeksan luonnonpuiston alueella, on 800 km ranta-aluetta.

Koskenlasku on suosittua niiden keskuudessa, jotka haluavat hurjastella villien koskien kuohuissa. Clearwater tarjoaa tähän lystiin 28 kosken sarjan hurmaavia lasketteluja Skull Canyonin uumenissa. Yksi päivä hupenee myös Hawrockin ja Pearchingin jokiajeluilla. Jos joku haluaa makeaa mahan täydeltä, niin siihenkin on mahdollisuus. Fond du Lac tai Cree-joki tarjoavat jopa viikon reissun huimapäälle. Silloin mennä viiletetään useiden koskien ja putousten kuohuissa.

Jos jotakuta kiehtoo risteily house boatilla (asuntopaatti), sekin on mahdollista Tobin järvellä. Kanooteilla ja muilla veneillä voi matkustaa Saskatchewan-jokea aina Nipawiin asti.

Saskatchewanin luonto tarjoaa mitä moninaisempia paikkoja, joissa voi nauttia Jumalan

luonnosta. Saskatchewan ei ole vain pelkää preeriaa, vaan maaston vaihtelut ja eläinkunnan rikkaus tekevät siitä luonnonystävälle löytöretkien kohteen.

Usein kuvaamme ihmiselämän mutkia virroiksi, koskiksi ja putouksiksi. "Paljon on vettä virrannut Saskatchewan-joessa siitä kun..." joku huokaisee. "Mennään siitä koskesta sitten, kun se tulee vastaan!" tuumii toinen.

Valtavat vesimassat hukuttivat egyptiläiset, kun he ajoivat israelilaisia takaa. Paavali joutui merihätään, mutta Jumalan palvelija lohdutti laivan henkilökuntaa ja muita. Paavalin ansiosta selvittiin hukkumiskuolemalta. Apt. 27:22. Vesillä liikkuminen on joskus vaarallista. Tämänkin provinssin vesillä on moni hukkunut joko kalastusmatkalla tai veneilyretkellä. Täällä saattaa myrsky nousta yllättäen! Vesiruuhilu kysyy taitoa ja varovaisuutta. Ennenkuin lähtee tuntemattomille vesireiteille, on parasta huolellisesti tutkia karttoja. On myös otettava mukaan asiaankuuluvat varusteet. Ilman pelastusvälineitä ei kenenkään pitäisi lähteä vesille.

Myös elämän merellä nämä seikat pätevät. Raamattu on tarkka kartta. Sanaa on myös verrattu kompassiin. Pyhä Henki ohjaa suurenmoisella tavalla uskovaisen ihmisen matkaa. Raamattu sanoo: "Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia." Room. 8:14.

Myös uskonystävät ovat tuiki tarpeellisia silloin, kun olemme hädässä. Uskovan rukous

voi paljon! Elämämme koskissa tarvitsemme lähimmäistemme apua ja rukousta. Jeesukselakin oli tällainen hetki Getsemanessa. Hän pyysi opetuslapsia valvomaan ja rukoilemaan kanssaan. Tuo hetki oli hänelle ennenkoke-mattoman yksinäinen. Ihmisenä hän tunsu huolta myös opetuslapsistaan, sillä hän tiesi hyvin, etteivät he olleet valmiita tuleviin tapahtumiin. Hänen sydämensä murtui puutarhassa niin, että enkelin piti tulla sinne vahvistamaan häntä. Näissä järkyttävissä sielun kamppailuissa eteen nousi kysymys: Olisiko mahdollista sivuuttaa tuo tuskan malja? Hän tiesi, että sekin olisi ollut mahdollista, mutta hän alistui kuitenkin Isän tahtoon.

Siinä Jeesus koki elämän tuskalliset kuohut järkyttävimpinä kuin kukaan muu. Kun vihan alloot pauhasivat, niin opetuslapset nukkuivat. On asioita, joihin toiset eivät pysty ottamaan osaa! Jeesuksen kärsimyksiin eivät toiset voineet osallistua. Joskus meillekin tulee tilanteita, jolloin elämän kuohut on kohdattava yksin. Silloin kyselemme: Herra miksi näin? Emmekä saa kysymykseemme vastausta. Joskus vasta vuosien jälkeen meille kirkastuu, miksi tilanne oli sellainen. Isän tahto on joskus mysteeri. Kuohujen keskellä on vaikea ymmärtää, miksi Jumala näin on sallinut. Siihen ei voi kukaan muu vastata kuin Herra itse. Jos et saa kysymykseesi heti vastausta, kannattaa odottaa. Aikanaan Jumala vastaa.

SINIKKA LUKKARINEN

Tartu kiinni iankaikkiseen elämään

Tällä palstalla kerrotaan lyhyesti Jumalan pelastussuunnitelma ja neuvotaan, kuinka tullaan Jumalan lapseksi.

1. Jokainen ihminen on syntinen.

"Sillä kaikki ovat syntiä tehneet, ja ovat Jumalan kirkkautta vailla." (Room. 3:23). Synti hukuttaa ihmisen kado-tukseen.

2. Jumala rakastaa sinua.

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä." (Joh. 3:16).

3. Jeesus on ainoa pelastaja.

"Eikä ole pelastusta yhdesäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman." (Apt. 4:12)

4. Sinun tulee katua syntejäsi, pyytää anteeksiantoa ja uskoa Jeesuksen sovitustyöhön ristillä ja henkilökohtaisesti vastaanottaa Jeesus Kristus Herraksesi ja Vapahtajaksesi. Kun otat Jeesuksen vastaan, sinusta tulee Jumalan lapsi. "Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimensä." (Joh. 1:12).

Tätä kutsutaan uudestisyntymiseksi. "...joka ei uudestisyntynyt ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa." (Joh. 3:3).

5. Rukoile näin:

Herra Jeesus, minä ymmärrän, että olen syntinen, ja uskon, että Sinä kuolit ristillä minunkin puolestani. Haluan nyt avata sydämeni oven ja ottaa Sinut vastaan Vapahtajakseni ja Herrakseni. Hallitse Sinä kaikkea tästä lähtien ja auta minua elämään Sinun tahtosi mukaan.

Jos olet rukoillut tuon rukouksen todella vilpittömästi, sinä olet nyt Jumalan lapsi, pelastettu ja matkalla iankaikkiseen elämään.

Kuulumisia

HARVINAINEN MUSIIKKIVIERAS SUOMESTA VANCOUVERIIN

Reijo Ikonen

Entinen tunnettu oopperalaulaja Reijo Ikonen vierailee Vancouverissa Kotikirkon ja luterilaisen kirkon vieraana. Ikonen on aiemmin esiintynyt mm. Suomen kansallisoopperassa, Savonlinnan oopperajuhlilla ja useissa muissa oopperoissa, sekä ollut mukana Kolmen Tenorin konserteissa.

Vuoden 1999 aikana hän kuitenkin koki radikaalin elämänmuutoksen, kuten Reijo itse asiaa kuvailee. Hänen vaimonsa sairastui äkillisesti ja menehtyi saman vuoden aikana vaikeaan syöpäsairauteen. Reijo kertoo tuona aikana löytäneensä uskosta apua. Surusta nousi monta laulua, jotka lohduttivat ja näin ilmestyi ensimmäinen hengellinen äänite nimellä Surusta nousee laulu.

Nykyään Reijo kiertää Suomea ja ympäri maailmaa

Ulla-Stina Ikonen

pitäen hengellisiä konsertteja yli kirkkokuntarajojen. Sa-

doissa kirkkoissa pidetyt konsertit ovat keränneet tuhansia ihmisiä. Hän on myös tuttu vieras tällä mantereella. Viime vuonna Ontarioon suuntautunut konserttimatka otettiin innolla vastaan. Ikonen esiintyi ja kertoi elämästään myös koko Kanadassa kattavassa 100 Huntley Street TV-ohjelmassa.

Reijo tulee Vancouveriin 8.-19.9 väliseksi ajaksi yhdessä vaimonsa Ulla-Stinan kanssa, joka on tunnettu harpisti. Ulla-Stinan instrumentti kierteuella on kuitenkin kantele. Matkassa heillä on mukana myös Porvoon kappalainen, pastori Ralf Lindsröm. Ikonen tulee laulamaan matkansa aikana siitä mikä on lähellä hänen sydäntään - ylistystä Luojalle. TEUVO VALKAMA

TODISTAJAN
E-MAIL
OSOITTEET

todista@smartt.com
todistaja@telus.net

Lahjoitukset ja testamentit

Helluntaiseurakunnat ja Mission Press Society toimivat lahjoitusten turvin.

Seurakunnat tekevät arvokasta työtä

suomalaisten hyväksi. Mission Press Society julkaisee Todistaja-lehteä ja pyrkii painetun sanan avulla auttamaan ihmisiä saamaan kosketuksen elävään Jumalaan.

Sekä seurakunnilla että Mission

Pressillä on Revenue Canadian myöntämä veronumero, joka oikeuttaa verovähennykseksi kelpaavan kuitin kirjoittamiseen.

Lahjoituksista ja testamenteista saadut varat käytetään kristilliseen työhön.

Lähetysmies Lauri Sorila 50 vuotta

Lauri syntyi syyskuun 1. päivänä vuonna 1954 Turun läänin Lapissa. Jo parin vuoden ikäisenä hän siirtyi Kanadaan perheen mukana. Kanadassa hän kävi koulunsa ja opiskeli rakennusalaan ja toimi kirvesmiehenä, peltiseppänä, rakennustöitten valvojana ja urakoitsijana. Lauri tuli uskoon lähetyskokouksessa vuonna 1961 ja sai samalla lähetyskutsun. Nämä asiat yhdessä johtivat siihen, että hän lähti vuonna 1982 Lähetyskeskuksen Kehitysavun tehtäviin Afrikkaan. Siellä vierähtikin kaikkiaan 22 vuotta erilaisten projektien toteuttajana ja valvojana Keniassa, Tansaniassa, Ugandassa, Etiopiassa ja Sudanissa. Nyt on vuorossa ainakin vuoden opiskeluvaihe Suomessa.

Laurin perheeseen kuuluu vaimo Anne ja kaksi poikaa: Adam ja Jesse. Adam on jo naimisissa ja asuu Suomessa. Lauri tunnetaan hiljaisena puurtajana, joka ei töistään liikoja kersku, mutta on ahkera ja luotettava joka suhteessa. Me Vancouverin Kotikirkossa iloitsimme siitä, että olemme saaneet olla Sorilan perheen lähettäjiä ja tukijoita näinä Afrikan vuosikymmeninä. Tänä kesänä saimme tavata täällä kotona ja iloita yhteisistä asioista ja lähetystyön saavutuksista.

Onneksi olkoon Lauri! Toivotamme sinulle ja perheellesi jatkuvaa Jumalan siunausta kaikissa elämänvaiheissa.

LEEVI MYRÄ

Anne ja Lauri Sorila

Sanottua

Paljon henkiä

Pastori Urho Lähde oli hiljattain tullut paimentamaan seurakuntaa, josta suuri osa vietti kesän viikonloput mökeillään järven rannalla. Viikolla monet seurakuntalaiset olivat kertoneet Lähdeelle lähtevänsä viikonlopuksi maalle mutta sanoivat olevansa hengessä mukana pyhän tilaisuuksissa.

Pyhäaamuna Lähde antoi katseensa harhailla ympäri puolityhjää kirkkoa ja sanoi: "Tänä aamuna meillä on täällä kirkossa paljon henkiä. Ruumiit makaa kesämökkien rannoilla!"

Temppuja vai Sanaa

Urho Lähde oli kutsuttu Hyvinkään seurakuntaan pastori. Urho aloitti ensimmäisen saarnansa tähän tapaan: "Tulen Amerikasta. Olen ollut siellä monissa suurmiesten kokouksissa, joista minulla on muistikirjaan merkitty 43 tempua. Haluatteko tempuja vai sanaa?" Kansa täräytti yhteen ääneen: "Sanaa!" Tähän Urho: "Kyllä temputkin ovat ihania!" Kansa päästeli edellistä voimakkaammin: "Sanaa!" Urho oli tyytyväinen ja laukaisi: "Kiitos Jumalalle, hyvinkääläisillä on vielä pilaantumaton maku!" Sitten Urho Lähde luki tekstin ja saarnasi ensimmäisen saarnansa uudessa tehtävässään.

Pitäisi panna "istuha"

Albert Wirkkala valitteli Floridan Talvipäivillä, kun nykyaikana pitää kokouksen alussa seistä niin pitkään. "Emmehän me vanhat ole tulleet kirkkoon seisomaan. Me haluamme istua. Opetuslapsetkin istuivat ensimmäisenä

Matti Karjanlahti 50 vuotta

Matti ja Hannele Karjanlahti

Reijo Matti Karjanlahti syntyi Kauhavalla elokuun 5. 1954. Nykyisin tämä Pohjanmaan poika asustaa perheineen Kanadan lännellä Langleyssa, Vancouverin seudulla. Matti on toiminut viime vuosina puheenjohtajana Vancouverin Bethel-seurakunnassa. Hän on vastuunsa tunteva mies, luotettava ja palvelualtis. Tämä ja muut tehtävät seurakunnassa perustuvat tietenkin siihen, että Matti tuli uskoon joulukuussa 1973 ollessaan armeijan harmaissa.

Matin perheeseen kuuluu vaimo Hannele, poika Jarno ja tyttäret Heidi ja Ruth. Heidi on jo naimisissa ja asuu Thunder Bayssa, Ontariossa. Karjanlahdet muuttivat Kanadaan vuonna 1977. Perheenpää on koulutukseltaan lentokonemekanikko, ollut mm. neljä vuotta Finnairin palveluksessa. Melkoinen osa perheen elämästä kului Intiassa, jonne he matkustivat silloisen työn takia. Tällä hetkellä Matti toimii asennusvalvojana Honeywell yhtiössä Vancouverissa. Tämä tehtävä on myös merkinnyt lukuisia työmatkoja eri puolille maailmaa. Elämäkokemusta on siis kertynyt runsaasti tälle 50-vuotiaalle.

Nyt kun elämän keskipäivä on koittanut, on mieluisaa ojentaa Matille veljenkättä ja toivottaa Jumalan siunausta merkkipäivän johdosta. Olkoot tulevat päivät valoisia ja rikkaita kaikin puolin sinulle ja koko perheellesi. Tähän yhtyy koko Vancouverin Bethel-seurakunta ja lukuisat ystävät kautta maailman.

LEEVI MYRÄ

Huipputason konferenssi

Jatkoa sivulta 7

Walter mm. pelasti lähetysaarnajalesken lapsinensa Burman kurimuksesta. Kun 28.000 englantilaista kuoli vuoristoon, suomalaiset saivat lentokyydin Intiaan.

Milla Happonen puhui ja soitti huilullaan "Huomispäivää en mä tunne" ja "Joka Korkeimman suojassa istuu".

Hannu-Heikki Hyppösen laulun jälkeen Timo Puustelli saarnasi väkevästi Apostolien tekojen luvuista 1-8. Pastori Puustelli oli vieraillut hiljattain Suomessa, Venäjällä sekä Kolumbiassa. Herra oli ollut hänen kanssaan ja tehnyt suuria asioita kokouksissa. Ihmisiä oli tullut uskoon ja parantunut. "Jeesus ei ole köyhä. Emme ole köyhiä Kristuksessa. Kolme asiaa Kristuksesta. 1. Saarna Kristuksesta sisältää sen tosiasian,

että hän oli meidän sijastamme ristillä. Jeesus on nyt taivaassa, valtaistuimella. 2. Jeesus on edustajamme taivaassa. 3. Jeesus on sydämissämme."

Laulu- ja soittojuhla

Juhlan johti Marko Selkomaa. Yleisö sai kuulla monipuolisen musiikkiohjelman. Beverly Laakso, Hannu-Heikki Hyppönen ja Erkki Ahonen lauloivat yksin lauluja, Soon miestrio lauloi pari laulua, kuoro lauloi Matti Pasivirran johdolla, kuusi hanuristia soitti rytmikkäästi ja myös juhla-kansalla oli mahdollisuus laulaa.

Suomen Tasavallan tervehdysten suurlähettilään edustajana esitti kunniakonsuli Raimo Viitala. Päättöpuheessaan Mika Yrjölä johdatti kuulijansa paraatiin seuraamaan ensimmäisen

pariskunnan edesottamuksia. Yrjölään puheessa oli hauskoja käänteitä, joihin kuulijat samaistuivat. Loppua kohden puhe vakavoitui ja kuulija joutui väistämättömän kysymyksen eteen: "Missä olet?" Adamin ja Eevan rikkomuksen tähden suhde Jumalaan rikkoutui. Se täytyy korjata. Se tapahtuu, kun tulet Jeesuksen luokse. Jumala tietää missä olet.

Sunnuntai

Aamurukous

Irja ja Olli Pyykkö toimivat laulunjohtajina, ja Saara Rossi puhui rukoushetkessä janosta ja vedestä. Elämän vesi on ilmaista. Sen saa lahjaksi. Monesti haluaimme saada vettä, mutta emme tiedä miten sitä saamme. Meillä tulisi olla avoin ja puhdas astia. Meitä auttaa se tietoisuus, että emme kamppaile yksin. Paavali sanoo, että Jeesus on Jumalan oikealla puolella ja rukoilee meidän puolestamme Room. 8:34.

Juhlakokous

Tilaisuus oli yhteinen englanninkielisen seurakunnan kanssa.

Sali on suurinpiitein täynnä. Juhlakokouksen johti Paavo Korpela. Kielisen kirkon pastori Keith Neal esitti Pentecostal Assemblies of Canadaan tervehdyksen sekä paikallisen districtin tervehdyksen. Pastori myös puhui lyhyesti ja suoritti joitakin seurakunnallisia tehtäviä; mm. siunasi nuorenparin pienen tytön.

Allan Worlinin vaimon, Pamelan, laulu (How great thou art) oli musiikillisesti juhlan huippuanteja. Koulutettu ääni saavutti korkean hoon. Myös Hannu-Heikki Hyppönen, Erkki Ahonen ja kuoro lauloivat. Paavo Korpela sanoi kauniita sanoja Erkki Ahoelle, joka oli palvellut suomalaista veljespiiriä 20 vuotta sihteerinä, varapuheenjohtajana ja puheenjohtajana. Erkki Ahoelle ojennettiin taiteilija Hilikka Pellikan maalaama talvimaisema muistoksi ja kiitokseksi pitkäaikaisesta uurastuksesta.

Jos konferenssi pidetään englanninkielisessä kirkossa, niin tavallisesti kirkon pastori tai PAOC:n edustaja saarnaa ja se tulkitaan englanniksi. Nyt oli päinvastoin. Erkki Ahonen saarnasi ja Hannu

Happonen tulkitsi. Happonen oli liukas tulkki ja puhujakin intoutui helluntaiaiheesta.

Tulkit

Soon juhllilla tulkattiin kaikki iltakokoukset. Se oli ensimmäinen kerta juhliemme historiassa. Tulkit selvisivät urakasta kiitettävällä tavalla. Tulkkeina toimivat: Hannu Happonen, Veikko Alopaeus, Mikko Tervo, Paavo Korpela, Kaarlo Suomela, Erkki Inkiläinen, Mrs. Adams, Mika Yrjölä, Rudolph Hyvärinen ym.

Englanninkieliset raamattutunnit

Samaan aikaan suomenkielisten raamattutuntien kanssa pidettiin myös englanninkielisille raamattutunnit. Raamattutuntien pitäjät: Liisa Lieder, Hannu Happonen ja Allan Worlin.

Nuortenkokoukset

Perjantaina ja lauantaina oli nuorille tarkoitettuja tilaisuuksia, jotka alkoivat n. klo 21.00. Niissä kuuluivat Mika Yrjölä ja Marko Selkomaa.

ERKKI AHONEN

helluntaipäivänä ylisalissa, kun Henki lankesi. Pitäisi välillä pan-na 'istuha', että Jumalakin voisi jotain tehdä!"

Eri meteli

Veikko Kyllönen käytti vaudikas-ta kuvaa puhuessaan ihmisluon-nosta, jota Jumala ei ole päässyt muuttamaan: "Jos rupeat kyni-mään elävää kanaa, siitä syntyy eri meteli!"

Uutispaloja

Helsingin Saalemissa vieraile 7-10.9. nigerialaissyntyinen pas-tori Sunday Adelaja, joka johtaa Ukrainassa 20.000 jäsenen seura-kuntaa.

Sunday Adelaja alkoi kymme-nen vuotta sitten järjestää hen-gellisiä tilaisuuksia, joihin ensin osallistui seitsemän opiskelukave-ria, myöhemmin kolmisenkym-mentä henkilöä. Työ tuntui lähes mahdottomalta, ja hän joutui törmäämään vahvoihin rasistisiin asenteisiin.

Missiologisesti Adelaja on mielenkiintoinen ennakkotapa-us afrikkalaisesta, joka on tullut evankelioimaan Eurooppaa. Toi-sin kuin monissa ihmeherätyk-sissä Adelaja painottaa kestävää ja vakaata hengellistä kasvua. Hän kertoo jopa rukouilleensa, että Herra varjelisi Toronton ja Pen-sacolan tapaisista ilmiöistä. "Niin nopeasti kuin ne tulevat, niin no-peasti ne ovat jälleen pois," hän sanoo.

Kristitty

Norsunluurannikko

Anne ja Riku Tuppurainen vierai-livat kesäkuun alussa Norsunluu-rannikolla.

"Raamattukoulu, jolla opetim-me, oli Daloassa, 400 kilometrin päässä Abidjanin lentokentältä. Daloan kaupunki on sisällisso-dan rintamalinjalla. Virallisesti se on YK:n valvonnassa. Maas-sa ollessamme näimme paljon Ranskan armeijan joukkoja, aseita ja tiesulkuja. Raamattukoulul-la luokissamme oli 60 innokasta oppilasta. Valmistuttuaan heidät sijoitetaan eri puolille seurakun-tiin. Jotkut heistä joutuvat sota-alueillekin. Heistä huokui luotta-mus Jumalaan. Jumala pitää heistä ja heidän perheistään huolen.

Paikalliset helluntaiseurakun-nat ovat elinvoimaisia, evankeli-ointinäkinsä säilyttäneitä seura-kuntia. Yhdessä niistä saimme olla mukana todistaen ja saarnaten."

Osoitteita

Riku ja Anne Tuppurainen

c/o CTS, Kasteelstraat 48
1600 Sint-Pieters-Leeuw
Belgium
Tel. kotiin: +32-2-567 2731
Fax> +32-2-334 8559
Email: rikuanne@canada.com
rikuanne@temppei.fi

Päivi and Sam Tuokkola

Box 7292 Arusha
Tanzania
tel. 255 (0) 27 2508690
mob. 255 (0) 744 535679
pstuokkola@hotmail.com
www.nic.fi/-habari

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church Pastori Paavo Korpela

1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5

Puh. (705) 522-2164 Fax (705) 522-4879

Web sivu. http://www.vianet.on.ca/pages/siion

Su • Aamukokous	klo 10:00
Iltilaisuus	klo 18:00
Ti • Lähetyspiiri	klo 10:00
To • Boys and Girls Club	6:45 pm
Sanan ja Rukouksen ilta.	klo 19:00

Heijastin TV ohjelma monday kaapelikanava 10 klo 9.00

Radio-ohjelma lauantaisin klo 8.30 a.m. kanavalla FM 95.5

Puhelinsana • (705) 522-5540

South Porcupine, Ontario

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church

P.O. Box 1017 199 Main Street

South Porcupine, ON P0N 1H0

Puh. (705) 235-5025 Fax (705) 235-2655

E-mail: inki@ntl.sympatico.ca

Su •	klo 8:30	Radiolähetys (CHYK 104.1 FM)
	klo 11:00	Kuukauden toinen su. srk:n kokous
	klo 18:00	Hyvän Sanoman ilta
Ke •		klo 19:00 Sanan ja Rukouksen ilta
Huom. Ympäristökokoukset ilmoitetaan radiossa.		

Tervetuloa Sanan ääreen!

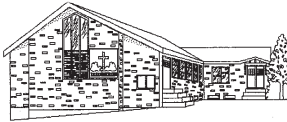
Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal Church

891 Peoples Rd.,

Sault Ste. Marie, ON P6C 3W1

Puhelin ja Fax kirkolle: (705) 253-8383

Pastori Mikko Tervo: (705)-253-8383

Sunnuntaina: Klo 10:00 (English Service)

Klo 11:30 (Finnish service)

Keskiviikkoisin: Klo 19:00 Sanan ja rukouksen ilta

Perjantaisin: Klo 19:30 Youth Meeting

Sunday School, Bible Studies and Youth Meetings also in Eng-

lish. Translating into English in other meetings too - if needed!

Puhelinhartauden saa numerosta (705) 253-2427

TERVETULOA! WELCOME!

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evangelista Liisa Lienes

163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025

Puh. (978) 343-9659

Kokoukset joka Su klo 14:00 Lähetyskirkossa

Rukouskokoukset kodeissa.

Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1

Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587

Pastori Marko Selkomaa Puh. (807) 767-0464

Pastori Darren West Puh. (807) 344-1779

Su •	klo 10:00	Aamukokous ja pyhäkoulu
Sunday •	11:30 am	Family Celebration & Sunday School
Su •	klo 18:00	Iltaokouk
Ti • Ke • To •	klo 11:00	Päivärukoushetki
Ke •	klo 19:00	Rukouskokous
Thursday •	7:00 pm	Bible study & Prayer meeting
Friday •	7:00 pm	Youth Meeting
Radiolähetys Su • klo 7:00 (KIXX 105.3 FM) klo 9.00 (MAX104.5FM)		

****Kirjoja, lehtiä ja kasetteja saatavana kirjanmyynnissä!****

**** Sateena pisaroikoon minun opetukseni, kasteena valukoon puheeni niinkuin vihma vihannalle, niinkuin sadekuuro ruohikolle.****
Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Toronto, Ontario

Saalem

Toronton Suomalainen

Helluntaiseurakunta

Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale. ON M2L 1B3

Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356

Internet-kotisivu. www.saalem-toronto.org

Pastori: Mika Yrjölä 416 733-0854

Pastori: Mark Rytkönen 416 754-7573

Su • Aamukokous suomenkielinen	klo 10.00
English Service	11.30
To • Sanan ja rukouksen ilta	klo 19.30
Pe • Nuorisoilta /Youth Meeting	klo 19.30

Montreal: Matti ja Kaija Ylimäen kodissa,

4388 Breton, Pierrefonds Quebec H9H 3B2 (514) 626-1820

Puhelinhartaus 416 222-7474

TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta

Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.

Vancouver, BC V5P 2A8

Puh. 604 325-5414 Fax 604 325-5414

Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori Teuvo Valkama 604 433-7956

Nuorisopastori Walter Tuokkola wtuokkola@hotmail.com

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu	klo 11:00
English service	klo 11:00
Ti • Sana ja rukous	klo 19:30
Pe • Nuorten ilta	klo 20:00
Puhelinsana 604 324-4447	

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418

Torstaisin klo 19 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E.

Calgary, Alberta T2A 5S2

403-248-9907

E-mail: heinikainen@shaw.ca

Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti.

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi aino-kaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, huk-kuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö Sinikka Lukkarinen Puh. (306) 696-2253

Box 103, Broadview, SK. S0G 5C0

Lake Worth, Florida

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

KOTIKIRKKO

Finnish Pentecostal Church

1510 High Ridge Rd.

Lake Worth FL 33461 U.S.A.

Pastori Timo Puustelli

(561) 433-2948

Pastori Hannu-Heikki Hyppönen

(561) 493-4127

kirkolle (561) 533-5716

Internetti Kotisivu: www.kotikirkko.net

Su •	klo 10:00	Aamukokous, pyhäkoulu & varh. nuoret
	klo 18:00	Hyvän Sanoman ilta
Ti •	klo 17:00	Lähetyksen ystävät
Ke •	klo 10:00	Aamurukoushetki
To •	klo 19:00	Sana ja rukous
Pe •	klo 19:30	Nuorten ilta
Su •	klo 9:00	Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset" asemalta WPBR 1340AM
		Puhelinsana 24t nrosta (561)585-1110

Trip to Sudan:

A School like no other

We left from Kampala on Sunday, July 2, 2000 to travel to Southern Sudan (they call it "New Sudan"). We got up around four in the morning to proceed on our way. Anna, our 6-year old daughter came into our room before we left and told us that she had seen a dream in which "the bad guys came and shot one and he died." It was a strange thing for such a young girl to tell her parents at such a time as this. Well, we prayed and drove up to Yei.

Traveling through Murchison Falls National Park is always interesting. Now there had been an added excitement to this stretch of road because there is a terrorist group (called the LRA - Lord's Resistance Army) that had killed and kidnapped people. In February of this year Michael Howard and his group were abducted by the LRA and taken to a location off the side of the road. They managed to bolt to freedom before getting out of the vehicles, but one of the men was wounded in the hail of bullets that followed them as they drove off. We met the man who had been wounded in Arua the previous day and he recounted the details of the event (this, by the way, led to the man's salvation).

Åke Söderlund had come from Finland with three carpenters (Eero Vesin, Eero Nyppynen, and Mika Villanen) to help in

construction work at the Kalibu Academy in Yei. Part of the group flew from Entebbe to Arua and others traveled with us by car. At Arua we heard that the border was closed and that no one could travel in or out of Sudan until the next morning. We found out that the border was in fact open, but decided that we would wait until the next day to proceed together with the whole group. That very day a chemical bomb had been

The Happonen family

Teak leaves grow large enough to cover a man.

were. That evening we went to a local restaurant to watch the football (soccer) final of the Euro 2000. It was a small place that was packed as tight as could be. During the evening I received a call from a friend (the mobile telephone company had

recently opened their services in Arua) who was in prayer and felt lead to call me. She told me that our trip would be successful. It was encouraging to hear these words.

We stopped in Koboko to meet with the leaders of the Koboko Bible Training Centre (KBTC) Oliver Soma (principal) and Moses Angupale (academic dean). KBTC is a school founded by the Sudan Pentecostal Churches (SPC) and the National Pentecostal Churches of Uganda (NPCU). Most of the students are from Southern Sudan and from northern Uganda. The school is financed from Sweden.

We crossed over the border with ease due mainly to the fact that there were people from Kalibu kwa Yesu ministries (Love-more and Bonny). They have crossed the border so many times and are known by the border guards that it was mere formality to get through. The road to Yei (it is only 155 km from Arua to Yei) is not in very good shape and it took us a couple of hours to drive there.

The Bible school that we had gone to see and assist at (Kalibu Academy) was founded and opened by Michael Howard of Kalibu kwa Yesu ministries. Pastor Michael has an extensive work in Malawi, Zimbabwe, and Mozambique. God gave him a vision of Southern Sudan and now this vision was being implemented.

The school was like no other school that I had seen. Sixty students were sent by the SPLA (Sudan Peoples' Liberation Army) to be trained as chaplains. During the first week of teaching, Michael taught them about salvation. By the end of this teaching all 60 of them were saved. During the week we were there, he was teaching them about the baptism in the Holy Spirit. On Friday, July 7th all 60 of the students were baptized in the Spirit. Dur-

ing the week when we left, he was teaching them about water baptism and on the following Friday they were planning on having a baptismal service. For most Bible schools these things are usually prerequisites and necessary qualifications before one can apply to a school. At Kalibu Academy, they are things that will take place during your studies.

The leader of "New Sudan," (the name used of southern Sudan by the people living there) Dr. John Garang DeMabior had recently visited Kalibu Academy and given the school his blessing. When we were there, Dr. Garang sent two cows as a gift in appreciation for the work that they have been doing.

We were woken up at 4:30 in the morning when some students brought a cup of tea for us in bed. The program at the school begins at 5:00 a.m. for the students with personal devotions followed by corporate prayers at 6:00. The school is run on a precise timetable in which the students will be kept occupied for the next two years. Michael Howard does not have an organization financing his ministry but is run by donations. He teaches the students that if there is something they don't have, they have to talk to God about it. He is the one who has provided everything that the school has and he will be the one who will provide everything that will be needed in the future. Each day, part of the time is spent praying specifically for the needs of the school. The LORD is faithful in all that he does (Ps 33:4) and he richly provides all that we need (1 Tim 6:17).

The school is situated in an former agricultural training center that was totally destroyed when the NIF (National Islamic Front - the army of north Sudan) retreated in 1997. All wood parts (doors, windows, etc.) were removed as was the roof. The site was heavily mined and overgrown. Now when we came there it looked almost out of place in the town of Yei. Most of the buildings were old, run-down and poorly maintained. The Kalibu Academy was quite a contrast to the setting. It looked so neat and well-maintained. Most of the doors and windows were not still in place, but what had been done made it look very good. The carpenters from Finland were there to make a difference in this area also.

Åke Söderlund (the "retired missionary") taught the students in the mornings at the school and in the afternoons was sawing, cutting, planning, and carrying timber with everyone else.

HANNU HAPPONEN

The only way, if you want to do it right, is to put the relish, ketchup and fried onions on the bottom, underneath the patty. Then above the patty place the cheese, cool crisp lettuce and the fresh tomato slice. Finally, top this off with some mayo or Thousand Island dressing.

That is the only way to make a delicious cheese burger. I am not a fussy guy, but I can name many restaurants that don't know how to make a burger.

You say, "but that's just your opinion." You're right. After all we are only talking about a hamburger. I admit that there are many ways to make a burger, and just because it isn't done my way, that doesn't make it wrong.

However, the same logic does not apply to salvation. There is only one way, and that way is Jesus. He is the eternal Son of God. He took on human form. He was born of the virgin Mary. He lived a sin less life. He performed many wonderful miracles. He died on the cross for the sins of the world. He rose from the dead on the third day, conquering death, hell and the grave. These are indisputable facts.

The Bible clearly teaches that Jesus is the only way to God the Father. Conversely, the Scriptures warn that without Christ people will

spend eternity, separated from God, in a place of torment called hell.

We may differ on how a hamburger should be built, but when it comes to spiritual life and death issues, there is only one way to find life, and that's in Jesus.

Jesus said, "I am the way and the truth and the life. No one comes to the Father except through me" (John 14:6).

Even though some would judge this as being narrow and exclusive, nonetheless it is true.

Without Jesus, people are lost eternally. There are no other ways to God. People who die without Christ, die without hope.

It is not important that I convert people to my style of burger, but it is a matter of life and death that I lead a lost friend to Jesus.

So here's the sermon I preach to myself. While I'm fussing about how a burger should be built, many people in the world are literally starving to death. And while we may make our tastes in music and worship styles a big issue, people all around us are dying to hear the simple truths of the Gospel.

RON PIERCE

REPRINTED FROM THE PAOC HIGHLIGHTER

